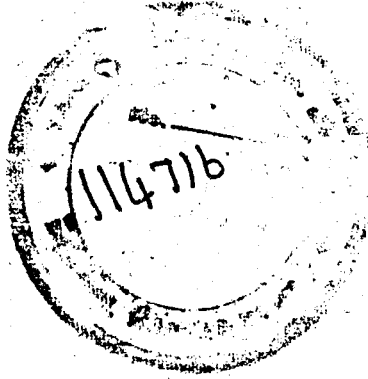

Q23: 38-211TV

M94

114716

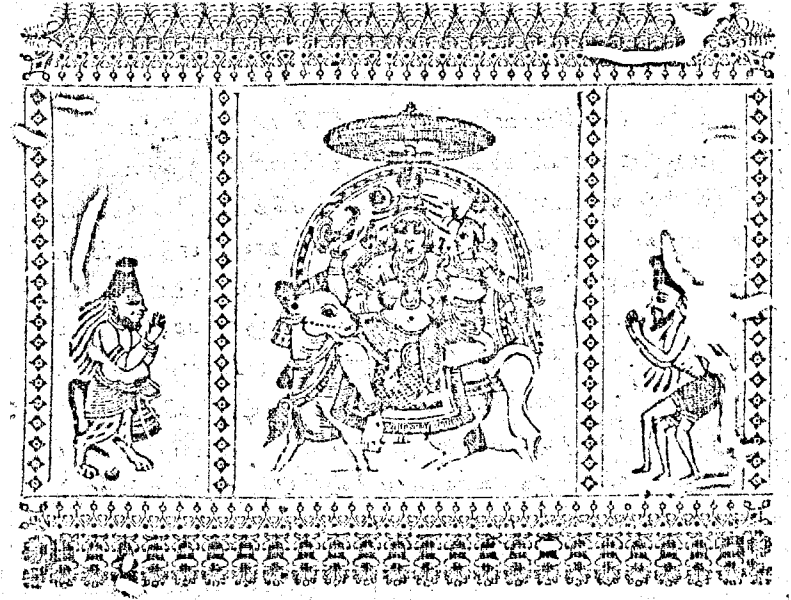
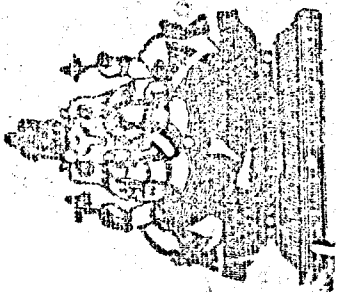
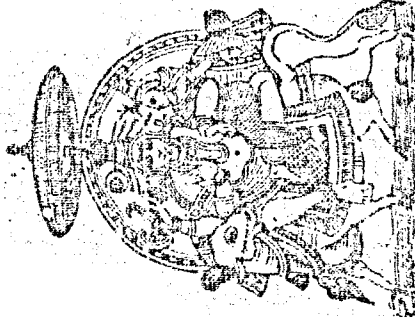
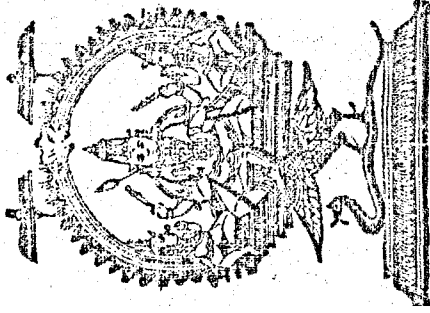
189
3-1894

விளம்பரம்.

இதனூலறிவிப்பதயாதெனின் இப்புத்தகம்வேண்டினோர்
கும்பகோணம் பொய்யாதபிள்ளையார்கோயிற்றெரு ப. சபாபதி
செட்டியாரவர்களிடத்திலும் ஷைதாலுக்கா இராமானுஜபுரம்
தா. சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் அனுமானல்லூர் நா. வீ
ராசாராமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 10
புத்தகம் ஒருமிக்க வாங்குபவர்க்கு 1 புத்தகம் கூடக்கொடுக்கப்
படும். போஸ்டி மூலமாக வேண்ட்பவர் தபால்கூலியுள்பட அ
னா 5 புத்தகம் 1 க்கு அனுப்பவேண்டுக.

இந்நூலங்கேற்றினவரால் செய்யப்பட்ட பிசுபதிச்சா
மென்னைத் திருஆயுர்த் திரிபந்தாதி வினா க.

சிலம்பம்

முகவரை

க்கன்பாடி குருசாமிதேசிகரவர்கள் குமார
மகா-ராஜ சபையதேசிகரவர்களியற்றியது.

நெடுங்கடல் குழம் பெரும்புனிக்கண் வளம்பெற்றோங்
கும் பொன்னிநாடே சென்னிநாடென்பதற்கியல்புநுமைந்த த
லங்கள் பலவற்றினுக்கு, முன்னர்த்தோன்லிக் கற்பா தந்துமழி
அந்திருவைகர்த்தலத்து மான்மியம் வடமொழிநி
லிருந்ததை, கயி வருடத்திற்குமுந்தி புவித்தலம்புகழந் கவித்த
லக்கரில் விரைவகுலத்தில்திருநாருந்கொண்டி அன்புமுநிர்
து மகந்துலமெய்திய ஞானச்சிவப்பிரகாச தேசிகர் நிறவந்துநி
ந்நுந் கந்தகைகந்து வந்த வேலையதேசிகர், தமிழில் மொழிபெ
யர்ந்து, க.ச.க. ருவிருத்தங்களில், ஒருவராகமுடித்து மற்று
ம் பார்க்கையிட பொழுதுகுபித்துமுன் கைபெருமான கரல்
சார்த்தனர்.

ஸ்ரீராமர்கள் மாணுக்கரிலொருவராய், இலக்தியவிலக் கண வேதாந்ததால்களில் மிகந்தேர்ச்சியுள்ளவராய் ஞானஞ்ஞாய், கார்த்தவேளாளகுலநிகராய் விளங்கிய, இராமானுஜபிரம், தாண்டவராயதேசிகனுக்குத் தவமணியாகுஞ்சிவலிங்கம் பிள்ளையென்பவர், அவ்வேலைய தேசிகர் சந்தியாரிலிருந்து விப் புராணத்தைப் பார்த்து, ரெடுங்காலமானதால், ஏடுகளில் பாணம்படிச் சில செய்யுட்கள் சிதைந்தும் சில செய்யுட்கள் முன் பிட்டு ராதமாயிருந்தமை கண்டு புராணஞ்சரிவரமுற்றமுன் மொழித்தனர். முற்றினரேயெனவருந்திப் புராணத்தை வெளிக்குத் தாண்டுவர முயற்சித்துச் சிதைந்த செய்யுள்களை ஆங்காங்குத் துதிப் பொருத்தியும் * இக்குறியைத் தலைநிற்கொண்ட, சமீபியுட்களை நூதனமாகவமைத்துச் சேர்த்துக் கூடிய நிருவிருத்தம், உட்கு-ல் முடித்தனர்.

பின்பு ஏற்கனவே இத்தலபுராணத்தில் விருப்பக்கொண்டத்தலத்தில் வசிக்கும் மகா-ர-ராமு மகாலிங்கவையர், கோமான் சாயபசிவபிள்ளை, பொன்னுச்சாயிவன்னியர், உடையார்தெரு நல்லப்புண்டையர், அனுமநல்லூர் நா. வீராச்சாமிப்பிள்ளை, கவித்தலம் தருமலிங்கசெட்டியார், இவர்கள் முயற்சியால் அச்சிவலிங்கம்பிள்ளை அப்புராணச்சருக்கத்தின் கலையில், சீக்கதைகளைப் பொழிப்பாக வழியற்றப்பட்டு ஸ்ரீவில்வவணேசு சன்னிதானத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வேலையதேசிகராலுளியசெய்த நூல்கள்.

திருவேரகமங்கலந்தாதி.

அருந்தவநாயகமாலே.

திருவேரகமாலே.

திருப்பமுலுக்கப்பராணம்.

பமுலுமும்மணிக்கோவை.

திருவெக்திரப்பராணம்.

சிவமயம்.

கவித்தலம் தமிழ்ப்புலவர் மு. வை. ரா. ராமு
ஐயாத்துரையையரவர்களாலியற்றிப்

அறுசீர்க்கடிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொற்புரிசைப்பவனமொளிர் திருவைகாஜர்ச் சார்.

புனைந்தான் பண்டு,

கன்னீசேர் கவித்தலத்தில் வீரசைவ குலத்துதித்த

வேலையன்றான்,

பற்பலவாச்சிதைந்தொட்டிருத்தியுஞ் சிற்செய்யாபோய்

பணித்தானிந்தாட

கற்புதமாங்கராளர் குலதிலகன் சிவலிங்கக்

கவிஞன் மாதேச.

சிவமயம்.

அனுமநல்லூர் நா. ரா. ராமு வீராச்சாமிப்பிள்ளைய
வர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கடிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தெள்ளியலீடருள்வைகாவின்னவன் வில்வ வணேசன்

சிரைப்பாரி

தெள்ளரியபுகழ்க்கவிவேலையன் முன்னுளியற்றவதை

யிங்கான் யாரு

முள்ளமகிழ்ச்சிராமானுஜபிரம், தாண்டவராய

வைவின்வந்த

விருத்தம் தசுவலிங்கப்பலகை னணிந்தரங்கேற்றி

மலைந்தன்மனனே.

சிவமயம்

கவித்தலம் கஸ்தூரிசெட்டியார்குமாரரும் இந்
நூலரங்கேற்றினவரதுமாணக்கருளொரு
முகிய ஸ்ரீ இராமசாமிசெட்டியாரவர்
கருவியுற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

செய்தவினிகொழிக்குங் கங்குங்கடற்
செய்யரையிற் கசைத்துத்
தேயமாமணியணிந்தொளிர் பூமடநதைபு
சித்ததாற்புபுரமெனங்
கைம்மலையினுரிபோர்த்தகடவுண்மலேவல்லியொடு
கைலேமலேதனிநின் லுவை
காவின்வளரொருமுதற்காதைமான்மியபதைக்
கடவுள் பாடையினிருத்தே
மைம் முகிலளாபொழில்சூழ் கவித்தலநகரின்
வாழும்வேலையன்முன்னுள்
வண்டமிழ்ச்செய்யுளாய்த் தந்தனனினொளிர்
கலுபுரத்துவளரும்
பெருமன்கொழு சிவலிங்கநங்குரவனயத்தே
பொருந்துகின்பாவினைத்துப்
புலவர்களெய்தப்பினைந்தரங்கேற்றினன்
புபுரன்முற்புமாதோ.

சிவமயம்

நக்கன்பாடிவின்கடாசலபிள்ளை குமாரரும் இந்நூ
லரங்கேற்றினவரது மாணக்கருளொருவருமாகிய
மகா - ஸ - ச - மாணிக்கம்பிள்ளையவர்குளியற்றிய

நிலமண்டி வாசிரியப்பா:

சிருதுங்கமலத்தேர்வளர் பாபநாட்டின்
வீற்றிருந்துயிர்களைத்தே தீநிலசெய்வதனுஞ்

சக்கரப்படைதனைத்தரிக்குங்கரத்தெட்
டக்கரத்தமைந்தவசசுதப்பிரானு
முடைவோர்விரும்புமரும்பொருளதனைத்
தடையிலாதளிக்குந் தன்னிகர்கற்பகக்
காவுக்கிறையுங்கடிமலர்த்தாருடைத்
தேவர்கண்முப்பான்முன்னுகோடித்
திரத்தருமுனிவரெத்திறத்தாரு
மிருக்குமுதலாம்பொருட்குள்மறையுங்
காமிகமுதலாந்தோமிலாகமமும்
பன்னுளருச்சனைபதிதொலும்பயின் லு
மிந்நாள்காறுமியற்கையிலேதன்
அள்ளமதனிவள்ளிப்பார்க்கி
லெள்ளளவேனுமியையாதென் லுங்
ருணமுங்குறியுங்குறிக்கக்குதிபட
வணமடிநடுமுடியருவுதளின் றி
ஒப்புமுயர்வுமொருவிவிளங்கிய
செப்பருஞ்சோதிசின்மயவடிவாம்
புண்ணியபூரணபுனிதபுராதன
நிர்ணயமாகியகிட்களசிவமே
ருவினையகற்றியினையிலாவின்ப
ருவியபேரானந்தவாழ்வை
யருளுதற்காகத்திருவுருக்கொண்டு
சென்னிநாடெனச்செப்புதற்கேயந்த
கன்னல்வானளாம்பொன்னிநாட்டிற்
கருணைபெருகியகாவிரிநதியி
னருகார்குரோசந் துதிசியாசையிற்
நிங்கனமுந்மாரியெங் டம்பொழியவு
மங்குலநீர்தலின்முகில்மடவுஞ்
செந்நெற்பரப்பதன்னற்றாடு
மணையிற்பினைநிறையுமுற்ப்பும்

பணையிற் கிழவனைப் பரந்தொலிதிரட்டச்
 சேயிதழ்க்கமலத்திருவளர் தவிசுருக்
 தேயின வன்ன மினைமைப்பெடையை
 மறுபுரிந் தின்புடனினங்கும்வாவிபுங்
 கந்தமுலாவுந் தனச்சோலைகுழ்
 திருவைகாழ் ரொணந்திருத்தலத்திற்
 பெருகாந் தோடொருவாதிருந்து
 மெய்பிரையத் துந்தப்பின் றமைந்தும்
 பூமிதேவிசெய்யுசையைமகிழ்ந்து
 மாமறையில்வமாய்வனங்கிற்பவ
 நமனவிமோசனஞ்சிவனத்தமகினைமய
 மமர்புத்திரனுயிரளித்த துங்கானத்
 தறிவிலவேடன்பெறவிடளித்து
 மக்கினிக்குற்றவிக்கோந்து
 நான் முகனியற்றுந்தோமில்பூசனையைத்
 தான்மகிழ்ந்தவற்குத்தற்பதமளித்து
 மரிசெய்பூசனையைகமகிழ்ந்தனபா
 லரிசனென்றவன்பெயரன்புறத்தரித்து
 மருமறைக்குரியவந்தணன்மகனுக்
 கிருவிழியதனையின்புறவளித்து
 கில்லாதுநீங்கியநிகரட்டசித்தியைச்
 செல்லார் குழலெழுநல்லார்க்கருளியு
 மெல்லர்மவளர்க்கவல்லாளோடும்
 பல்லார்பண்ப்பென்புடனமருஞ்
 சங்கரனிலகண்டனதாசுவ
 னெங்குந்தானாயங்கங்குறைவோன்.
 போகியாபரணன் புரகுன்றோ
 மிகளர்விலவனேசனமானபுததை
 யவனடிநிரத்தர் யாவருங்கு
 புனைமெங்கும்பொலிந்துபு

தமிழிதழ் கித்தருகெனக்கேட்க
 வமிர்தம்போலுமறைந்தனன் முன்னுள்
 வீரசைவக்குலத்திலவிளங்குஞ்
 சூரியன்போலத்தோன்றுமலேலைய
 னப்பெருமான்மியமரங்கேற்றும்
 செப்பும்வேலையன்சினதிறைநா
 நாள்பலவாக நண்ணினயிந்நாள
 கோப்பொருங்கொடிமனை குலவுவைகாவின்
 மாமுறையாளர்மாபிறோன்றித்
 தியமைஞானம்புகழ்துலங்குகல்வி
 மெழுவைப்பொறைநீனின் மிக்கமகாலிங்
 கையனென்னுமரும் பெயர்ப்புரிதனு
 மெண்ணி பழுவர்க்கின்புறவளித்திப
 புண்ணியம்பெறும்புகழ்பொன்னுசாமி
 வன்னியருந்தெங்கினீர்வானளாய்ப்
 பொன்னுலகத்தின்பொழியுஞ்செழீஇய
 லுடையாரொருவெனுமொன்புரியநவாற்
 கொடையாற்புகழுங்குறையாச் செல்வமு
 டில்லறம்புரிநவிவினையெனச்சொன்
 தல்கிப்பெருமைசேர் நல்கப்புவள்ளுவ
 கோமான்புரிந் குலவியசெல்லப்
 பூமானசாம்பசிவப்புண்ணியனும்
 வானோய் பொழிவினவண்டடையுந்து
 தேவனுளிப்பெருக்கார்செந்நெல்வயல்கு
 ழிராமர்னுந்புரமெனய்க்பெரும்புதியி
 னாராமெவுஞ்சடைண்ணலுக்கன்புறய
 முத்தமிழுணர்வு முதுக்குறைவாகித்
 தத்துவமுழுது நார்தாண்டவராயன்
 நவத்தவதரித்த த் தமிழிசேங்குஞ்
 சிவப்பிரகாச னனுந்நேகிக

ஞஞ்சிவலிங்கவழிவழியடைந்து
நூங்குறி இக்கொண்டவைகாத்தலமான்மியத்
தன்னேப்பதுக்கியரங்கந்நதிட
நன்னயமொழிகணவின் திடவாங்கே
எடுத்தசனமீடேற்றங்கொள்வதற்
கதிந்துவந்தன வென்றகத்தினுட்கொண்டே
யன்னகர்வளமையுமரும்பெறற்கதைகளு
முன்னவர்சொற்பொருள்பொருத்தமுடித்து
வில்வவனேசர்விளங்குசன் னிதியிற
கல்விமுற்றுங்குற்றோர்மற்றோர்
யாவருந்தேவருஞ்ஞமுவிருந்து
மாவரங்கேந்நிவயந்நென்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்.

சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் இந்நூலச்சிட்டவா
பேரிற் செய்த அலுசீர்க்குறிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

குலம்பூத்தமனிமாடத்திருவைகாவினின் மேவுங்
கொன்றைநிங்கள்

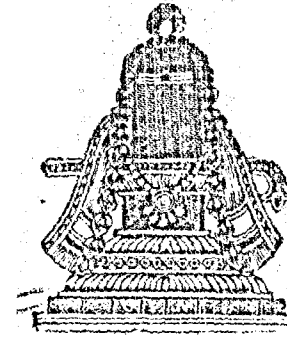
சலம்பூத்தவேனியன்மான்மியம்பரவவச் சியந்நித்
தக்கான்பாரிற்

பொலம்பூத்தபொழிலனுமானுலர்நாச்சிடி ஸுள்ளை
புரிதவத்தா

னலம்பூத்தபூத்தருளங் கவிவிராச்சா லுள்ள
னனகுமாதோ.

பாயிரம்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்க்கருவிய

திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்—பன்—சாதாரி.

கோதை மிடருக்கவி கோளுமில்வாகவிசைகூடும் கையர்,
யேழையடியாரவர்கள் யாவை சொனசொன்னும்குழும்சனிடமாந்,
தாழையினநீர் முதிய காய்கமுதின் வீழ்கிணா தாறுசுதறி,
வாண்டயுதிர் வீழ்கனிகளுநி வயல் சேறு செய்யும் வைகாவினே.

அஷ்டமுறுமேருவரையங்கிணை நானாவுதாகவெழிலார்,
கிண்டவர்தமுப்புர மெரித்த விகிர்கன்னவன் விரும்புமிடமாம்,
புண்டரிகமாமலர்கள் புக்குவினையாடு வயல்குழற் றடமெலாம்,
வண்டிலிசை பாடவழகார் குயின்மிறந்துபொழில்வைகாவினே.

உன்னமில்ராகியுயர் நற்றவமெய்கற்றவை புணர்ந்தவடியார்,
ஞானமிகினுதொழ நானருள் செய்ய வலநாதனிடமா,
மானவயல்சூழ்தருமல் குழியருகே பொழில்சூடோறுமழகார்,
வானமதியோடு மறைபண்முதில்கள் வந்தனவுவைகாவினே.

இன்னவுரு வினா றமென்றநிவதேலரிது நீநிபலவுந்,
தன்னவுருவாமென் மிகுத்த தவதேயொடு தானமர்விட, [வ்,
முன்னேவினேபோ வகையினுன்முழுதுணர்ந்துமுயல்வின்ரருளி
மன்னவிருபோத தருவித்தொழுது சேரும்வயல்வைகாவினே.

வேதமொடு லேன்விபலவாயினமிஞ்சுது விதியாறுமய, னிடமா,
மோதியுமுணர்ந்து முளதேவர்தொழ நிற்றருள் செயொருவ
மேதகைய கேதகைகள் புண்ணையொடு ஞாழலவை மிக்கவழகான்,
மாதவிமணங்க மழவண்டு பலபாடு பொழில் வைகாவிலே. ௫

நஞ்சமுதுசெய்தமணிகண்டனமையானுடைய ஞானமுதல்வன்,
செஞ்சடையிடைப்புளல்கரந்த சிவலோகனமர்மின்றவிடமா,
மஞ்சுடரோடாது பதமேழினிசையெண்ணரியவண்ணமுளவாய்,
மைஞ்சரேர்மாதர் பலருந்தொழுதுசேரும் வயல்வைகாவிலே.

நானுமிகு பாடலோடு ஞானமிகு நல்லமலர்வல்லவகையாற்,
றோளினொருகைஞரிரவே தொழுமவர்க்கருள்செய்கே ~~மா~~,
கீளவளர்ச்சோலைதொறுகான்பலதுள் துகளியின்றதுகிர. வாளைரு
நுகொள்ளமதுகாற் மலர் விரியும் வயல் வைகாவிலே. ௬

கையிருபதோடு மெய்கலங்கிடவிலங்கலையெடுத்த கடியோ,
னையிருகிரங்களை யொருங்குடனெரித்த வழகந்தனிடமாய்,
கையின்மலர்கொண்டு நல்கலையொடு மாலைகருதிப் பலவிதம்,
வையகமெலாமருவிசின் துதொழுதேத்துமெழில்வைகாவிலே. ௭

அந்தமுதலாதிபெருமானமரர்கோளை யமன் மாலுமில், மாஞ்
னெந்தபெருமானிறவனென்னுதொழ நின்றருள் செய்சனிட
நிந்தைசெய்து பாடுமீடியார் பொடிமெய் பூசியெழுதொண்டரவர்
வந்துபலசந்தமலர்முத்தியிணையும்புகில்வைகாவிலே. [கன்,

சசின் மையானுடையவெந்தபெருமானிறவனென்னுதனையே
பேசுதல் செயாவமணி புத்தரவர் சித்தமணையாவவரிடந்,
தேசமதெலாமருவி தின்று பரவித்திழ நின்றபுகழோன்,
வாசமலரான பலதுவியிணையும் பதினல் வைகாவிலே. ௮

முறதுநமையானுடைய முக்கண் முதல்வன்றிருவைகாவிலதனைச்,
செற்றமவிஞர் சிரபுரத்தலைவன் ஞானசம்பந்தனுரைசெ,
யுற்ற தமிழ்மாலையாரைந்து நினைவவல்லவருநத்திரமெனப்.
பெற்றபரலோகமிகவாழ்வர் றியாரவர் பெரும்புகழோடே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

சருக்கம்	பக்கம்	சருக்கத்தின் பெயர்.	பாடற்சொ கை
க	க	கடவுள்வாழ்த்து	கஅ
உ	௫	தலமகிமைச்சருக்கம்	௫.ச
ங	கக	கைலாயநாதர் வரவும் பூபுரமென்னு ம்பெயரவரவும் வந்த சருக்கம்	...
ச	க௭	வில்வவனமென்னும் பெயர்வரவுச் சருக்கம்	...
ஞ	உ.௦	இயமன்கர்வபங்கச்சருக்கம்	௫.௦
ர	உ.௫	இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்த வரவும் உரைத்த சருக்கம்	௫.௧
ள	௫.௦	சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரன ளித்தவரென்னும்பெயர் வரவும் வே டனுக்கு முத்தியளித்தவரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்	...
அ	௫.௧	அக்கினதீர்த்தவரவுச்சருக்கம் பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெய ர்வரவுச்சருக்கம்	௫.௨
க௦	௫.௧	அரிமீசரென்னும்பெயர்வரவுச் சரு க்கம்	...
க௧	௫.௦	விப்பிரனுக்குநேத்திரமருளியச் சரு க்கம்	௫.௨
க௨	௫.௧	சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம்	௫.௩
க௩	௫.௧	எல்லாம்வளர்காவல்லவென்று பெயர்வரவுச்சருக்கம்	...
		ஆ சருக்கம் ௫௧-க்கு திருவிருத்தம்	௫.௪

ன்ருதிவ்வொம்புறுகணிசுதமக்குவரினாகக்கணித்துவிதி
 திவ்ருதலெயுங்கரியகொவனனூன்முதன்பலநாணெய்தின்னு
 நன்றமெப்பாந்தன்மதிததிமமுமான்பனைநுதகுவுகெரிவின்த்பொன்
 மன்றமொமணியாமொருவனிருவனவபதமன்துள்ளவம்பா... (6)

பக்க ம்.	பெட் டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ	க	வனேசர்	வனேசர்
கெ	க	க	யாகிச	யாகி
கெ	கெ	உ	ரங்கி	தாங்கி
கெ	கெ	கெ	னாகி	னாகி
க	க	ச	விருவிச	விருவிச
எ	கச	உ	னமிர்ப	னமிர்ப
கெ	கஅ	க	புரம்பி	புரம்பி
அ	உக	ச	வளர்க்க	வளர்க்க
க	க	க	பளகற	பளமற
கக	க	உ	னென்றொ	னென்றொ
கஉ	கஉ	க	காதுளை	காதுளை
கள	ச	உ	ராதன	ராதன
கஅ	கஉ	உ	முயவின்	முயவின்
உ	க	உ	அங்களை	அங்களை
உச	ப	உ	வந்ததை	வந்ததை
கெ	கெ	உச	பாதகம்	பாதகம்
உஎ	கஅ	க	ருரைக்க	ருரைக்க
கக	க	ச	தரரை	தரரை
கஎ	க	க	தருளுவ	தருள்வ
கக	உக	க	எகற்கு	எகற்கு
கக	கக	க	பரியன	பரியன

திருவைகாழிப் புராணம்.

சிவகாமியம்மை துதி.

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

* பொருட்போச்சிப்பொருள்செட்டுப்பொலிமணிவாசகருரைக்குந்
திருக்கோவைதனைத் திருச்சிறம்பலவன்றெறித்தெழுத
மருச்சேருநறுங்காநதன்மலர்க்கரத்திலிளக்கேந்து
மருட்பேரின்பக்கொடிப்பூவடிக்கமலமுடிக்கவிவாம். ... (௮)

நகைணுமூர்த்தி துதி.

மாமறையுமாகமமமம்மறுசாகலையனைத்துந்
தோமறநன்குணர்ந்தாரகணுல்கருந்தொழுதமரக்
காமருமெய்ப்பொருள்விளக்கக்கைவிடலாற்றெறித்தருளி
யேமயிருதல்லாவினலதிபவந்தாளினனஞ்சலிவாம். ... (௯)

இதுவுமது அனுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

* பண்டசனகாதியருந்ருணர்த்தகுறிப்புடனிருந்துமபணிந்துநாருந்
தொண்டுபுரிபவர்போலப்புரியரதுபுரிவேடன்ருண்டினுக்குத்
திண்டிறற்கூற்றுவுன்றனதுகையுதறிமெய்யுதறித்திசைகெட்டோடத்
தண்டிதறித்துஅதுவந்தக்கணுனன்பசத்தைத்தலையாற்றுவாம். (௧௦)

சந்திரசேகரவிநாயகர் துதி.

கவிவிருத்தம்.

முகரத்தந்தரத்தையுருந்தரு
ளாகரத்தந்தியார்நிறத்தாமருண்
மாகரத்தந்தினந்தொழுவாழ்மதி
சேரத்தந்திசேவடிபோற்றுவாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

அனுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

ரேகமொன்றளிப்பதலாற்காயமடியவர்க்குதவாச்செட்டியாகிச்
நிரகத்துணையாமலாறுமுகந்நினைந்தழிமலனுதித்
ருகத்தைத்தொலைத்தொழிந்தாரதடியுமினப்புதுஞ்சொருபுது
யோகத்துமுறைவடலாலைன்னதற்குப்பலாணியிறைஞ்சுவாமே. (௧௧)

நாமகள் துதி.

சச்சமையத்தாரேறு மிணங்கி வணங்கினர்க்கு மதியிரங்கியாரு
மெச்சமையத்தாரணியிற் புசுந் கொடுத்துக் கவிநான்கும் விளக்கச்செய்

திருவைகாழிப் புராணம்.

௩.

யச்சமையத்தாரைக்காற வையிடத்துச் செல நல்குமருளினைக்
கச்சமையத்தார் புனையுங் கொண்கையுடை வானியைநங்கருத்துள்வை
ப்பாம். (௧௦)

சுத்தகன்னிகள் துதி.

கவிவிருத்தம்.

* வீழுமாதவ மறி திருவேண்டினர் வேட்டுத்
காழுமாதரார் தென்றிசை முர்த்தி சன்னிதியி
லாமுமாதரத் தொடுபணிந்தருள் பெற்றுத்தவஞ்செய்
யேழுமாதத்தம் பொற்றிருவடியிறைஞ்சலிவாம். ... (௧௧)

திருநந்திதேவர் துதி.

கவிவிருத்தம்.

கந்தருவருஞ் சுரரும் வந்து கழல் தாழுவ்
கொந்திலருபைந்துளவு நந்தணிமுருந்தன்
வந்தழிணம் வெள்ளிமலை காயிலினைத்து
நந்தியை மனந்தனி னினைநா கதிசேர்வாம். ... (௧௨)

நால்வர துதி.

அனுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

திருமருகாணிகள் மகளங்க மெழிலங்கையாச்செய்யிராணை
விரித்திடக்கற்றான் மிதப்பலிணையுணவளங்கினை
யிருமைபெறுவெண்கரியின் மிசையவாந்நெடுங்கேருவாணைப்
பரிசொளவந்தரிய திருப்பணிபுரிந்த மந்தி. ... பரவுவாமே. (௧௩)

தண்டியடிகள்மற்றைநாயன்மார் துதி.

கவிவிருத்தம்.

தம்ருசை வந்தமைதருசேருணர்ப்
புங்கலன் நிருத்தானையும் புத்தியைச்
சங்கரன் பதத்துய்த்தவர் தானையும்
வங்கமாய்த்துதித் திப்பவ மாற்றுவாம். ... (௧௪)

அவையடிகள்

அனுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

தமறை நால்வழி மடவொழிக்கு மடவகாதவுயர்புராணம்
கோதுறு மென்புன்றமிழினடங்கியதுக்குவமமுக் கீர்த்துலங்கன்யாரும்
பாதிமொருமயிர்த்தொனைக்கும் பற்றாந் பன்றியுருவெடுத்தமலைச்
சோதைமடியிருத்தி திருகைரோன் முழுக்காட்டுந்துணிவுதானே. (௧௫)

இதுவுமது. நாலடித்தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

* அன்பினுற் சிலைபோடுமவனை மிக மகிழ்ந்துமிலா
வன்பினுன் மலர்போடு மவனைமிகக் கடிந்தபா
னன்பினுல் யான் சொலுந் தொலாக நினு மகங்கொள்வா
வன்பினுற்கு முழுண்டோவன்பதனையடைப்பதற்கே. ... (கௌ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

* தண்ணுருமலர்த்தடஞ் சூழ்திருவையகா மான்மியத்தைத் தமிழிற்குநி
மண்ணும் கிண்ணும் புகழ்படைத்தான் வீரசைவமரபினுக்குக்
கண்ணகிப் பெருங்கருணைக் கடலாகி நின்ற சிவப்பிரகாசனான
பண்ணுதுபணுந்தவந்தால் லந்தருள் வேலையெனும்பாவலோனே. (கௌ)

அரங்கேற்றுங்காலம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

* கலியுறுசகாப்தமாயிரத் தெண்ணுற்றொருபதினான்கிழைத்திதழ்
பொலியுந்நனவாண்டுமதிமீனம் புகழ்பெறப் புண்ணியவைகாந்
தலமகான்மியத்தைப் புதுக்கிவில் வேசன் சன்னாந் முன்னாந்
புலவர்கள் குழிசெய்து வண்பினைத் தரங்கேற்றினனென. (கௌ)

வாழ்த்து முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இரண்டாவது

தலமகிமைச்சருக்கம நாடுநகர்

கலிநிலைத்துறை.

* அணிதரங்கமாப்பரவையையாடையாயணிந்தோர்
பணிமுடித்தலைகிடந்திடும்பார்மகடனக்குக்
கணிவினங்குசோனுகண்ணாகுமக்கண்ணின்
மணியெனத்திகழ்ந்துவதுதிருவைகாநகரம். ... (க)

* தங்குநற்றவத்தவருறுந்தகைதமயாற்றங்குந்
நிங்குநஞ்சடைச்சிவனுமையெழும்வகிசிரத்தா
கணைதலைத்தென்றுமாய்தமர்த்தினுற
பொங்குபூங்கலாயடுபொலிதிருவைகா. ... (உ)

* தேவலதாமாமணிப்புரிசையின்மேலுந்
தேவக்குக்கிழைக்கராத்திரிகட்காநினை
மாக்கமாப்பினுந்நிமாமலிருந்தண்ட
மாக்குநாயகனன்நிமந்தியாவர்தாமநிலர். ... (ங)

* தானளவியமாடமுங்குடிகளும்வாசத்
தானளவியவாலியுஞ்சோயுஞ்செய்த
தானமாக்கரிபரிநிரைகளுந்நிலையுக்கா
லானதேர்தரும்பார்வர்க்குபுத்தமாதும். ... (ச)

* அனையது - னாரையமோரிடையரசர்
மணியிழைத்திடுமாளிகையோரிடையங்கும்
வணிகர்மாடங்களுளரிடைமேழியர்நல
பணியுந்நிமாமந்திரம்பலபலபுத்தம். ... (ஊ)

* தேடலர்த்துச்சுரிமுற்றினுவினயங்க
ளாடவர்தமன்புறஞ்செலாநைம்புலன்மீழ
வீடரும்பலபேரகமாம்விருந்தளித்தவரை
தேடருந்தெய்வமெனத்தொழுவார்சுந்திரத்தோர். ... (ஈ)

திருவைகாஜர்ப் புராணம்.

தீர்த்தமகிமை

ஆய்விமகுண் - நீதிச் சித்தசுத்தி மருவவதனாகித் சென்று
பாங்குடனே தீண்டினாகன் படிந்தவர்கள் பவவினையாம் பாசந்தீர்வார்
வேங்கை யதனாபுடிகுக்கும் வில்வவனத்திறையருளால் வீடுஞ்சேர்வ
ரோங்குபுகழ் பிபிரமகுண்டமென்றுள தொன்றது வுமதை யொக்குந்தா
[னே. (உக)

* கண்ணுற்றார் பாவகன்மங்கழன் அலசமதிற் சலிவாய்க்கருகிச்செய்த
புண்ணியமெல்லா மடையுமுண்ணுற்றலளவிநந்த பொருள்களெல்லா
நன்னுமது தனிலாடவெண்ணுற்றலின்பெய்து நனைநீர் பாகம்
பெண்ணுற்றார் விடுநத்திக்குண்டமதன் பெருமையெவர் பேசவல்லார்.

அவ்வுழையிற் செவ்வுழையுமடன் மழுவுங் கடுக்கையு நல்லாத்தீர்தா
களவுறுதுவெவ்வரவுமிள மதியும் புனைந்த பெருங்கருணைவாரி [ருள்
யொளியாயின் மலரயனே முதலாய யாவர்களுமனைந்து போற்றத்
திவ்வியமாயெவ்வுறும் வளர்க்க வல்லாளொடுவாசஞ்செய்யுமாலோ.

மூர்த்தமகிமை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய, விருத்தம்.

அன்பகன்மனத்தினுள் மாதர வில்லாதானுந்
அன்புறு சோம்பினுஞ் குதுமகுணத்தினுந்
கொன்பரியாயத்தானுந் கண்ண வனத்தின்வாழ
மின்பனை நனைந்தபோதே யெழுபிறப் பல்லெங்கும். ... (உச)

சேனிடையுறைவரோனுஞ் சிறந்தகவின வனத்துத்
தானுவாலயத்தின் முன்பேரய்ச் சங்கரற் புகழ்ந்தநோக்கப்
பூதமன்புடையராகிற் புவிமிசை நூலுசண்டிங்
காணியாயமமந் பாவங்கழிந்து ... (உரு)

அய்விடைத் தேவதேவ ரம்மையோனேறவொன்றுஞ்
செவவிதினவரைக்கண்டு சேவிக்குந் தன்மைபெற்றே
ரொளியவினையினை யருங்குகித் ... வராதிச்
செவ்விய சிவலோகத்துக்கே ... (உச)

பூதலாலெம் முயற்சியானு மெவ் தையினுந்
வாதனையொழிய வேண்டினு ளின் வனங்கவேண்டும்
போதமுந்தனமும் வாழவும் புத்திமுத்திகளுமெய்தும்
காதலினைந்தவெல்லாம் கையினுமலகமாமே. ... (உச)

ஒருபொழுதேனு மன்பாழுளத்தொடு வைகாமேய
தருமவெள் விடையினுந் தஞ்சரணங்கள் வணங்கினோர்
கரதலத்தமுத மெய்துவ் காமிய மனைத்துஞ் சேரு
மரவணி சகடயத் தேவர்க்காகிய நாமமேழே. ... (உச)

* வில்வவனேசர் நல்ல வியாக்கிரகிசர் வேதன்
மல்குறப் பணிந்த வீசர் மைந்தனை யளித்தவீசர்
நல்விழிய குருமிசர் நல்லரிமிசர் வேடந்
சல்கலின் முத்தியின்பமளித்தருளிசரென்பார். ... (உச)

* இன்னநாமங்களே முந்துயிதுணர்ந்தெழுந்தகாலே
நன்னர் வெண்ணிற் பூசிராடுகைருவித்துக்கொண்டு
பன்னரு மன்புவாய்ந்த பளகறத்துதியாநிற்போ
ரென்னரேயானு மன்னாரிருங்குகிற்றைவராவார். ... (கஉ)

* மாநிலம்புகழும் வில்வ வனத்தமர்தம்பிரானார்
பூநலம் பொழியுங் காதைமான்மியம்பகச வேண்டின
மமலங்கொடுக்குமன்னநாதரேவினம்பலன்றி
பூனமிலன்க்கை வுழாசெய்யுந் ... (கக)

* வன்மைசீர்தெய்வவில்வவனத்தமர்பெருமான்காதை
நன்மைசால்குதமேனேனைமிசத் துவந்துவாழார்
நன்மைசான்முனிவர்கேட்பத்தழைந் தினிதுரைத்தவாறே
யென்மைசாலியாருஞ்சொல்லேனியாவருமுகுந்தகேட்ப ... (கஉ)

மடக்குகவிவிருத்தம்.

கோவமுனிவுடனடுவன்கொலைக்குரியவுடனடுவன்
வரவிமிகத்தோயாரோமடியுமிகத்தோயாரோ
கோவினயர்மாலுரக்கொம்பருயர்மாலுரக்
காவினிதித்திருப்பாரேகாயமினித்திருப்பாரே. ... (கக)

சந்தமலர்வனம்பணிவாரகடவுளவில்வவனம்பணவார்
நந்தியடிக்கண்டாரேநடுவனடிக்கண்டாரே
புந்தியெழுமாதரையேபுகழுமெழுமாதரையே
வந்தனைசெய்திருந்தவரோமகத்துவமெய்திருந்தவரே. ... (கச)

சீர்பெற்ற நெடியகடவந்தாடையாகத்தரிக்கும் பூமகட்டுநேத்தி
மீப்போலவினங்கும் அழகிய நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கின்ற முனிவர்
கள், சிவபெருமான் திருவருள் வரைப்பெறும் சூதமுனிவரைப்பணிந்து
இவ்வுலகுதழைப்பச்சலதிப்பருகிப்பொழியு மேகம்போலும்மறைக்கடல்
பருகிப்பொழியுமலரகிதனே. சந்திரனைச்சடையிற்றிந்த சிவபெருமர்

என நிவ்விபுத்தகளை முன்னம் சொன்னதில், உத்தமமாய் ஒப்பில்
தாய் தவிர்த்து மாய்ப் பத்திரவதாய் விளங்கும் வில்வாரண்யகேதத்
திர மொன்றுண்டென்றுரைத்தீர். அக்கதையினமுதத்தைப் பருகவிரு
மபுமடிபேங்குக்கு விரித்துரைக்கவேண்டுமென்ற முனிவர் களசம்பூரி
க்க ஸ்ரீவில்வவனேசரைத்துதித்து, முனிவர்களே நாம் சொல்லப்புகும்
இச்சிவசரிதையைக் கேட்பவர்கள் பாவத்தின்று பிறவிக்கடலினின்று
நீங்குவதன்றி இம்மைக்கண் அறம்பொருளினபிழைபுவித்து மறுமைக்க
ண் விடெய்தல் திண்ணமாகலின் சித்திரம்போலுமசையாது. ஒருகிளை
வாகக்கேண்மினென்று புகல்வராயினர். இவ்வலகினுள்ள பலதலங்களு
க்குமுற்றேன்றி, வலஞ்சுழிக்குங்குருகிற்கும் வடமேற்கில், இரண்டு
குரோசந்திலும், புறம்பயத்துக்கு மேற்கு ஒரு குரோசந்திலு
முள்ளது, வில்வாரண்யகேத்திரம். அது முச்சிறப்பினுச்சிறந்து
பூமிபுரம், வில்வனம், பிரம்புரம் திருவைகாவெனப்பெயர்பெ
றும் அத்தலத்தை நினைப்பவர்க்குமிதிப்பவர்க்குத் தெரிசிப்பவர்க்கும்,
முத்திகடைக்கும், அத்தலப்பக்கந்தம்பவர், அமரராவர், தங்களுக்கு
ற்ற விடைபூறு நீங்கியங்குருமுர்த்தி சன்னிதியில் சப்தகன்னிகளின்
முந்து இன்னமுந்தவம்புரிகின்றனர். அவ்வுள்ளவியமதித்தும், பிரா
மதித்தும், அக்கினித்திரத்தமென்னும் தீர்த்தங் கொண்டவர், உண்டவர்,
ஆடநினைத்தவர், ஆடினர், அறமுதனான்கயும்டைவர்கள், அவன், அய
ன் மான் முதலியோர்போற்றச்சிவபிரான் சருவரங்கையோடெழுந்த
ருளியிருக்கின்றனர். அக்கடவுளை அன்பிலாமலும், ஆசையிலாமலும்
சேரம்பல் வஞ்சகம் பாய்யாமாயானுலங்கண்டமாத்திரத்தில் சகலது
ன்பமுமகலும், ஊரத்தில் வதிபவரும் இக்கவினவனத்துறுஞ்சங்கரன்
சன்னிதியினின்று புகழறினாக்கின் சதஜென்மத்துள்ள பவங்கழந்துபு
ண்ணியமடைவர், இறுதியிலுமழியாத அத்தலத்தம்மையோடுறையும்,
அத்தனைக்கண்டு விதிவழாட்சேவிப்பவர் வினையினைக்கிச்சிலலோகமடை
வர், ஆதலால் சென்மவிடாப்திர வெண்ணிவனங்கினர்க்கு, ஞானம்,
தனம், வாழ்வு, புத்தி முத்திகளும், இன்னம் நினைத்தனம், கரதலாம்
லகம்போல்கைகூடும். அன்போடு, ஒருபொழுதாவது வைகாலின் மே
யபுண்ணியவிடையினார் சரணத்தைப்பணிந்தவர், கைக்கமுதமெய்திக்
காபியமனைத்தும் பெறுவர் இக்கடவுளினது திவ்வியராமமேழையுந்து
யிளங்கிய காலையில் திருவெண்ணீர்ணிந்து கைகுவித்து, அன்புடன்
பவப் பவராயினுங்கிக்கிறவராவர்களெனச் சூதபுராணிகளே சொ
ல்லியருளினர்.

தலமகிமைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சுட ச ரு க் க ம் உ இ. திருவிருத்தம்ருஉ.

சிவமயம்.

கைலாயநாதர் வரவும் பூரிபுரமென்னும்பெயர்
வரவும் உரைத்தசருக்கம்.

கவித்துறை.

பதிகம்.

வன்னிருண்டத்தினுதித்துயர்மதத் துவதவந்தேசம்
நன்னர்மேவியசுவினவனத்தமர்நாதன்
பன்னரும்புகழ்க்கதைச்சுதையறமெலாம்பருகி
யின்னநிர்நாதத்தெரித்தியென்றருந்தவரிசைப்பார்.

* வெய்யமால்வரையினிதுவீற்றிருப்பவர்வரவும்
ள்ளிதாதினும் பரவந்தவராய்
கள்ளுலாமலர்விலவக்கானபெருகலேபு
மெள்ளருந்திறற்குற்றுவன்சருவந்திரியல்பும்,

* நடுவனாவிமோசனமுமநடுவனாதித்தநம்
கடுவிராங்கனத்தெம்பிரான்களிரிசிப்பெருமை
யடுதிற்றவாவக்கினித்திர்த்தம்வந்தவரும்
விடுதன்மொருவிதிபுர்மாயிலவியல்பும்.

* வர்விறைச்சரும்புளர்தருதிருத்தழாய்வனை
மரிசெய்ப்புசனைநனைமகிழ்ந்தவன்பெயரடைந்த
பரிசுமுப்புரிநூலணிவிப்பிரன்பயந்த
வொருசுதற்கிருவிதியொளிபெறவதவியதும்.

* ஏழுமாதர்த்தம்வரவுமேழ்ராமத்தினியல்புந்
குமுரிப்பெலாம்பலார்ப்பவளென்றொல்லுமைக்கு
வாமுகாமொரான் ஹற்றதுமற்றதுமலிரிச்சு
நாமும்தாசுதனாபெனச்சுதனஞ்சாற்றார்.

மன்னுளாடியசங்கராணுமிடைவரவு
கன்றுளபேரநிலடைசுற்றவர்கேண்மின்
முன்றயாவோடோர்கற்பத்திண்மறையெலாழுதந்
வொன்றுமால்லின்பூற்றதுமெப்பவரையன்சுடி.

வெள்ளியங்கிரியுறையுறையாகியவிமல
வெள்ளரும்பெரிதாயவோரின்விளையாட்டால்
வள்ளல்கமர்கண்னத்தொடுமெழுந்துவான்வாழ்த்தல்
கன்னுலாமலர்க்கால்பொழிந்துமுனிவராச்சிரமம். ... (எ)

கோமெல்கியபுண்ணியவரைகளுங்குனிர்ந்
ரோடுமோடையுங்கண்டகமகிழ்ச்சியீதார்ப்
பாடுங்கடற்பாரிடையுற்றனன்பலவாக்
காடுங்கற்பகநாடுரோட்காமுங்கடந்து. ... (அ)

சையமால்வரைத்தடத்தினினுறைகுறுமுனிவன்
சையபாத்திரநீர்விரைத்திழந்துபார்க்காந்து
வெய்யவேட்டிவருறைத்திடுகுநிஞ்சியைவிரும்பி
மையிலாரமுமேரமுந்திரைக்கரம்பவரி. ... (க)

பாலேபாநிலமறவரும்பணித்திடவிரைந்து
கோலமுல்லையிற்சென்அபல்குருந்தினைத்தாக்கி
நீலமாமலர்மருதான்விலத்திளிப்பரந்து
வேலைகுழந்திடுவெய்தலைவிரைவெடுநாடி. ... (கஉ)

புத்ததாமரைகுலனைகல்லாரமுப்பொலிந்தே
யார்த்தகாரகங்காரண்டமன்னமுங்கிறந்து
அய்த்ததாய்மலரனைத்தினவண்டுகொனித்து
வாய்த்ததேளமருஉச்சதுகாதுறவயங்கி ... (கக)

கவிவிருத்தம்.

தாவுதாதகிதாதுமேதீர்
மேவுபாதிநிலில்வயில்கலி
கூவுகோகிலங்கோதிமாரந்தருத்
காவுஞ்சேர்அகத்தித்தேழின்மன்னியே. ... (கஉ)

கண்டகாலையகங்குலையவு
மண்டிலவேண்டுமெருத்தம்பலிங்கவு
முண்டவர்க்குமெஞ்ஞானமுறக்கவம்
விண்டுதோய்ந்தவர்க்குடைச்செலகவம். ... (கஉ)

பாங்குடன்வெப்பத்துக்குவிளிப்
பாங்கெய்திப்பரையுடன்பொங்கமா
மாங்குணுள்ளவசியங்கண்டிறை
யோங்குமின்பொடொருக்காஞ்சொல்லவார் ... (கஉ)

கோலொவியகுன்றனிகன்னியே
யோகொவியோங்கும்வருத்தினு
ன்கோலமுநின்றிடுமோத்தலத்
தேடியிங்குவசிக்கவியைந்தனம். ... (சு)

இயைந்தகாரணியாதெனிலன்பர்நம்
முயர்ந்தவார்வெள்ளியோங்கலினெய்ததம்
கயந்ததன்மையராருதலாலவர்
நயந்துபுதித்தாந்ததிகேரவே. ... (சுஉ)

விரிகொண்மேதினிமேவியமானிடர்
பரிசுறந்திரிப்க்கிலிலக்குக
ளரிபெருநம்மடியவனங்கியே
தரிசனஞ்செய்துசன்மமொழிக்கவே. ... (சுஉ)

என்றுமங்கையோடின்புறாவிரிக்
கொன்றிரண்டுரோசத்துக்குத்தரந்
புதிப்பியசுத்தந்தருந்தலத்
தன்னிலிங்கமதாக்கவமர்ந்தனர். ... (சுஉ)

உறைந்துகாந்தயோடுவெய்து
சிறந்துகாந்திசெழிக்குமைக்கண்டினே
நிறைந்தபார்ட்கள்கண்டிநேயமா
யுறைந்ததெய்வவுருவமதாடியே ... (சுஉ)

அய்யவெள்ளிச்சுடர்க்கிரிவாசரா
மையர்நம்மசையம்மையோடெய்தினுத்
செய்யும்புண்ணியசித்திபலத்தியா
முய்யவந்தனரென்றகமுன்னியே. ... (உ-0)

மன்னுமானந்தவாரியின்முழ்கிசசெம்
பொன்னினுமை பொற்புக்கடத்தினுத்
பொன்னிரீர்கொடுபுதகணத்தரைர்
கன்னியோடுகனிர்துரீராட்டியே. ... (உ-உ)

அறுசர்க்கழிநெடிலரசிரியவந்ததம்.

பீதாம்பரத்தினுமொளிபெருகுமணிநற்பணியாதுத்
சீகாதிக்கச்சந்தனத்தானுஞ்சிறந்தநிந்தச்சுத்தானும்
பேரதாலிசைந்தசரத்தானும்புணைமாலிசண்பகத்தானும்
தாதார்களவசாசிவனசங்கலாரம்லாரனும். ... (உ-உ)

சொன்னதமைத்தமலரானுந் துளவும்வில்வக்கிளைபாறு
மன்னிவளருங்குருந்தானுமரும்தாரமலரானுந்
துன்னிய நவமணியானுந் அபதிபவகையானு
நன்னர் நைவேதனத்தானு நறைகொண்டிக்குங்கனியானும். (உ௩)

புகநாகவலியானும் புகழுரீராஞ்சனத்தானும்
வாகுபெறுமந்திரமுறையாய் வழுத்திச்செலுத்தமலரானு
மேகத்தசனிக்ஞானிகர்த்தவித்ததொனியாத்தியத்தானும்
வாகுக்கவரிக்கொடையானுமயிலிநிறைவிசிறியானும். ... (உ௪)

நிருத்தகீதமுறையானுமிமலர்விமலத்திருப்பதத்திற்
கருத்தைச்செலுத்தியுபசரித்துக்கவிந்துபூசைதனையியற்றி
யுருக்கமுடனேவலஞ்சூழ்ந்துரோமஞ்சிலிப்பப்படிந்தெழுந்து
கரத்தைப்புடைத்துநடமாடிக்கண்ணீரரும்பத்திதொடங்கும். (உ௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிறுத்தம்.

தேவதேவநாதவன்பர்சேரவாரம்வைத்தவா
தேவிராயகாவிளங்குதிங்கடங்குவேணியா
முவருருவமுவருக்குமுதன்வாய்
வாவலோமொதினாலிந்துரைக்குமையே. ... (உ௬)

அத்தறித்தவிச்சுவம்புரக்குமையதேசிகா
வித்தமத்தவந்தென்னுபுருவெடுத்தசாந்தனே
சுத்தமுக்குணங்கடந்தசோதியேயாராதியே
மொய்த்தமாயையையெக்கடிந்தமொயம்புலாவசம்புவே. ... (உ௭)

காயம்வாயுமனத்தினுந்நானுதற்குருதவா
மாயனர்ச்சனைக்கியைந் மங்களப்பதந்தனே
அபதாபரங்குணந்தெ டர்ச்சியொன்றுமின்றியு
மோயுமன்புர்ப்புரக்கவருவெடுக்குமொருவனே. ... (உ௮)

கைலைவள்ளிமலையிடுந் துகாசினிக்குள்வந்தநின்
செய்லிணன்மனத்தினி டுசித்தியும்பலித்தன்ன
சாயமிகுந்தசெய்தல்பெய்தநவமையுங்கதித்தன்
மயமிகுந்தநின்பதம்நைக்கெயன்புசெய்தலால். ... (உ௯)

போற்றிபோற்றியென்றுரைத்தபூமகட்கிரங்கியே
யேற்றினாத்தியுண்மீழ்ந்தெழுந்தவந்துமுன்புகின்
முற்றுபூசைசெய்தகன்றனாவமென்னவென்னது
நிறுவாநின்புரம்மகநினைவுப்பாசெனச்சொல்லாள். ... (௩௦)

இத்தலத்தையாவரேனுமின்புறத்துதித்தபெர்க்
கத்தம்வித்தைபுத்திமுத்தியுந்நவதேயென்னாக்கமென்
அத்தரம்புகன்றுபூமியுண்மைகண்டுநல்லதென்
றத்தரக்கணத்திலிங்கமாகிமெய்மறைந்தனர். ... (௩௧)

மறைந்தயின்புபூமிநேவிமத்தக்கணத்தினே
நிறைந்தவன்பினுள்வணங்கித்திருக்குவப்பதாப்
மறந்தவிந்தவிச்சுவக்கன்மாவையங்கழைத்துயின்
சிற்றிலங்குமணியினுஞ்செம்பொனாஞ்செழிக்கவே. ... (௩௨)

நிகரமண்டபந்தனஞ்சிறந்திலங்குகோபர
மகிதலந்தொடர்ந்துயர்ந்தமதில்களேமுடிந்தினுந்
நிகழுமாவரணவிலைகர்ச்செழிக்குமாலயங்குரு
மகிமைமேடையொடுகருத்தன்மகிழ்வாலயஞ்செய்தாள். ... (௩௩)

தன்னுபேர்தலத்தினுக்கேயைத்துவைத்தாந்நனை
மனதுகந்துபூசைசெய்துமகியினங்கிருந்தனள்
செமொத்தவதலியவனிமகள்வகுத்ததானையாந்
புனிதமிக்கமேவுபூமிபுரமெனச்சிறந்ததே. ... (௩௪)

புழுவின்ன்கியுரையோடெய்திபுகழ்பரந்தபுபுரத்
நகமகிழ்ந்தோர்கணமரைக்கணந்தரித்தமாளிடர்க்
ககமிகுந்தபிரமகத்தியாதிபரநகங்கண்மின்
னிகல்கிறந்தவிரவிகண்டுவிருளென்புறக்குடே. ... (௩௫)

பூதநாதர்வரவுமாதியுபுரத்தின்வரவுமயா
மோதின்புவித்தலத்தருய்யவென்றிரங்கியே
கோதில்வில்வவனமும்வந்தகொள்கைகேண்டினுன்றுபி
னாதினாலையோதுகுதரந்தணர்ச்சுரைப்பரால். ... (௩௬)

உல்கமுய்யும் யாகத்திறுஞ்நிய குதபுரநிகரேன்மைபய
க்கும் வில்வவனத்தெழுந்தருளிய கண்ணுதத்தவர கதாயிர்த்தத்தையே
ல்லாம் அடியேம்பருகப்புகட்டி யெமதினன்னல்க்கி க்கணந்தருளவேண்
மெனவருந்தவருரைக்கச் சூதர்புகல்கின்றனர். நவீர கேட்டது சால்வ
நன்மைதரத்தக்கதாதலின், முதலில் அரன்வரவுகைக்கின்றனம் அன்புட
ன் கேட்டிராக, முன்னோர் கற்பத்தில் கைலைப்பிரானோவினையாட்டாக
உமாதேவியொடு விடைபூர்ந்து பூதக்குழ வேதம்போற்றப் பொன்னுல
கேற்றத்தென்றிசைநோக்கிப் புண்ணியநகிமலைநடுகரங்கடந்துகுறு
னிவன்கையினுடுங்கிச்சையைமின்றிழிந்து ஐந்தினையிலும்விரிந்து கா
அம்புவும்பலபகதிகளும் பொலிந்து கண்டவுடன் சகலபாவமு யிரியச்

செய்து உதியளிக்குங் காவிரியையக்கண்டு கனித்த இமையம் உமையவளே இக்காவிரியின் வளப்பத்தாலிங்குவதித்தருளவேண்டும். எனெனின், உலகுளோர்நம் கைலையையடைந்து தரிசிப்பதரிதாதலின், மால்காலமலரடிதரிசித்து, முத்தியடையும்பொருட்டேயென்று, அம்பிகையுடன் காவிரிவடையுபாங்கர் மூன்றுகுரோசத்திலோர் திவ்வியஸ்தலத்தில் இலிங்கவுருவமாகவெழுந்தருளிய அன்னையுமாதாவையும் பூமகன்கண்டு தேவுருக்கொண்டு வெள்ளிமால்வரை வீற்றிருக்கும்பெருமான் நம்பிடும்வசிக்கவென்னபுண்ணியஞ்செய்தன மென்றான் தீர்த்துப் பொன்னினமைந்த குண்டுகையிற் பொன்னி நீரெடுத்துவந்து அவ்விழைவனெழைவிக்குமபிடேசஞ்செய்த திவ்வியமலராலருச்சித்துச்சோடசோபசாரம் கைலேத்தியம் பலம் தாம்பூலம் விதிமுறையளித்தப் பஞ்சவாதியமுழுங்கத் தீபாராதனஞ்செய்து வலம்வந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகப்பணிந்து கைகொட்டி நடமாடி ஆனந்தக்கண்ணீர்ரும்ப அங்கம்புகித்து, முன்புநின்று சிவபெருமானது, திவ்வியநாமங்களாற் குேத்திரஞ்செய்து நின்றனன். சங்கரன் அப்பூமகனன்புக்கொங்கி முன்புதோன்றி உனக்குவேண்டும் வரமியாதென வப்பூமகள் எனநிறைவரின்பத் தலரை நினைதலன்றியாதுவேண்டும், ஆயினுயித்திவ்வியஸ்தலத்தையன்புடனுதிப்பவர்க் கிம்மைமதுமைப்பயனையளிப்பதெயென்து கேட்டபடிசொடுத்து இலிங்கத்தில் மறைக்கொனா பின்பு அரணைவளங்கி விச்சுவக்கன்மாவையழைத்து மணியிலும் பொன்னிலும் சிகரகோபுரமதில் மண்டபம் தளம் ஆலயமுதலியவைகளை அமையச்செய்து தனது பேரத்தலத்துக்கிசைத்துச் சிவபெருமானைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனளாகனும். பூபுரமெனப்பெயர்பொலியுமததைத் த அரைக்கணமேனுந்தரித்த மானிடர் பாவம் இரவிகண்டபலியெனப்பறந்து அவர்கள் பேரின்பத்தைப்பெறுவார்கள்.

லகலாயநாதர்வரவும் பூமிபுரமென்னும்பெயர், வரவு முறைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் ௩ - இ திரு விரு த்த ம் அ.அ.

உமையம்.

நான்காவது வில்வவனமென்னும்பெயர்வரவுச்

சருக்கம்.

அறுசூர்க்கழிநெடி லாகிரியவிறுத்தம்.

மேலொருகாலகற்பாந்தமநினைநைவேதமனைத்தம்வெருண் டேலயமாகுவமென்னுநடுங்கியிரங்கியிலங்கொளிகேர் நீலநிலாமைநீரியமரகத்தித்திலமுதன்மணியு மோலமோடரிதுதைமலர்களுமுளரிகளுநைநிறையோடைகளும். (௧)

வரையும்விசித்திரசித்திரபந்தியும்வாய்ந்தரிபிரமன்முதற் சரர்முனிவரர்க்கந்தருவரியக்கரசரர்க்கென்னரர்கித்த ருரைதுதியுஞ்சிந்தாமணிமயமெனவோங்கியநெடுமனையு மருவியகைலையடைந்தங்கெழிலுறுமணிதிகழுஞ்சிகரம். (௨)

புனைமதில்புடைவளையாலயமிடைமணிபொலிதிகழ்சிகரமிசை வுன்மிசைவிரனவசத்திகள்சுத்திலனைந்திடவார்சங்கத் தொனிதுந்துபிபெருக்பூரிதைபலதூரியியிவைமுரலக் கனசாரங்குக்குமணமெங்குங்கமழ்தரவளமையுடன். (௩)

அலைபயில்வரநதிதனினைசடைமுடியுளையினமதியொளியும் விலையுயராதனமிளிரொளிபழகியவியனுபுனைகலனுங் கலைமதியரியெரியில்விழிபணிபவர்பயம்விவையகாரு நலமகிழ்தருமகிமையுமுளவிறைவனைநளிர்மலைகளுடனே. (௪)

கனடுவனங்கி வினையமொடு சிந்தை கனிந்தேட்டவயவமு மண்டலமுதமெய் படிந்துவகையின் மொழிஉற வெழுந்தருவங் கொண்டமரர்க்கு முறையியதாய் வருகுருபரமகதேவா வண்டர்குழாமர்ச்சனை செய்பத்புதவவயவதரநாதா. (௫)

தினையாள் சங்கரவயனரியுருத்திரனைவருவெடுத்தே யானசரரசரம்யாவும் படைத்தளித்தழிக்கும் விச்சுவதிகா ஞானமுதவுருகுதாயருள் தத்தைவினாவுசகாவாகி மாலிலமுமுதாதன் மயமன்றி மறுத்தொரு மயமில்லோய். (௬)

நின்றுடைநெட்டுயிர்தன்நில வினைநுறை நிறைமறையாமதனா லின்னருள்பெருகியமைந்தர்களைன்று நினைந்துபுரப்பவனி மன்னியவுன்னதுபாலனத்தால் யாம்வளர்பவர்க்கதேவா முன்னிய கற்பமுடிவின் மடிவுன்னி முயன்றுனையுற்றனமே. (௭)

* கனசாரம்--சருப்பூரம்.

காலனைவென்றான் காலாகமருள் கர்த்தவிகுதி நயனு
சூலதராபணியன் பர்கள் கலாகனைதுங்காமகலிங்கா
வேலையினெழுபயமுதுமெம்மைவிடாது புர்த்தருளென்
றேலயிற்செதுமதைநீர்முறவருளோங்கியசங்காரும். ... (அ)

மடிஞுவமெனநனி பயமுதுமறைமனமகிழவமுத்துவார்நீர்
முடிவுசமுன்னிவெருண்டிடலொழிகமொழிந்திடும்வகைகேன்மின்
புடவியின்வரமருள்காவிரியெனவொருபுகழ்ந்தியுளதநீர்
படவிராளியில்சரமசரமும் வினைவிளைபற்றுவிடெய்தும். ... (க)

அத்தீர்த்துக்குத்தர திசைதரினனாயுதுபுகையாளைவ
வித்தாரப்பூரமுண்டதிகயம் விண்டவர்கண்டவர்கால்
வைத்தனருன்னினர்காயமுறதிருவாணமெய்துவர் கைலை
யித்தாரணிமுமுதழியினுமழியாதெம்மது சுருணையினால். ... (க)

எழுதிர்க்குறிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

அத்தலத்தினின்புனைவத்தவரகம்விலங்கவிலங்கமாய்
மைத்தடக்கணிசத்தியரவுமவளர்க்கவல்லவருடனியா
மெத்தினத்தினுமெத்தத்தியிருப்பமற்புதமாகையா
னத்துமச்சம்விடுத்தடைந்தெமையன்போடாகமவிதியினால். ... (கக)

யிக்கபூசைபுரிந்துகவினவிடபியுருவமெடுத்தநீர்
முத்தியத்தவமுயவின்யாவு முடிந்து முடிவிலர் நீவிரென்
றக்கிணிக்கணர் சொல்லவாரணம் யாவு மகமகிழ வாசியே
யக்கணம் புவிசென்றுசையைசத்தினுற்பவ மாசியே. ... (கக)

நின்மலப் புலாக்கி நன்னெய் நிறுந்து தாய்மை சிறந்துமா
கன்மடத்திரளாமகங்கள் கடிந்தகாலிகண்டுக்க
நின்மனத்தொடுமூழ்கிவானவொழிதுருக்கொடுவடதிசைப்
பொன்மதிற் புனையாலயம் விபர்ப்புபுரத்தினை நாடியே. ... (கக)

வந்துகண்டு வணங்கியாவும் வளர்க்க வல்லவன் பாகர்பாற்
லிந்தையன் பொருசென்றடிக்கடிதரிசனஞ்செய்திதைந்துகியே
லிந்தைகண்டு வியந்து சாவிரிமென் புனற்கொடுவந்துவந்
தந்திவண்ணரையம்மையொடு முழுக்காட்டிவாத்தியமதிரவே. ... (கக)

பயமருமலர் சந்தனம் பணிதயிறித்துபசாரமாய்
வய்யகனதுழைபதிபைவேத்தியங்ககரிபாக்கலை
செய்யசகிராஞ்சனத்தொடுசித்தமகிழ்த்தருச்சுத்தபின்
கையெடுத்துநடித்துகந்து கனிந்துசோயில் வலஞ்செய்தே ... (கக)

* விருதி—வேறுபாடு.

* புகை—யோசனைதூரம்.

கசரகன் புறபூசைசெய்து பேரின்பவாரியின்முழுகிபெ
யாசினிதையருளாலிருப்பயமன்றியவ்வுழைவில்லமாய்
வாசஞ்செய்து விமபுரித்த வவ்வகையினுனத்தலத்தினை
விசுபுகழ்பெய்துவிவ்வனமெனமெனிகிசுருள் விளம்புலார். ... (கக)

அந்தவனத்திவிருந்ததால் விவ்வர விசுரென்ப பெயர்
வந்தவகையிலும்பகந்தனை வழுந்து மவர்கேட்டவர்கன்பா
வந்தொனைத்துபலன் சிறந்தபவர்க்கமும் பெய்வார்கன்பா
சந்தவிர்க்கு மறத்தனைத்து எகத்தரும் புனித்ததரும். ... (கக)

இக்கதைக்கதை சூதமுனிவரியம்பவின்னனையினுந்
சுக்குமணியனியினறவரணியில்வாரணியமெனவந்தது
யிக்கனைப்பொடித்தாந்தருவில்வவனெகமென்பெயர்வந்ததத்
தக்கதெனவாந்த மாசெய்தவர்க்குச்சூதருரைப்பாரால். ... (கக)

* அபவர்க்கம்—முத்தி.

உலகத்திறந்த எரயிசவனத்துவறுபுத்தவகிரெட்டரே. ஆதிமத்தி
யார்த்தரதெனுகவினக்குகின்ற பூதநாதனது வரவும், பூபுரமென்னும்
பெயர் வரவுமொகினம், இனி வில்வனமென்பபெயர் வரவுகாக்கின்ற
தன்மேனியின், முன்னம், ஓர் கற்பாந்தத்தில் மேதல்கன்முற்றும்பய
ந்து இக்கற்பத்தித்தில் நாகும் வயமாவி விலவமெயென்று நடுக்குந்துந்
திருக்கலாயத்தையடைந்து, சிவபெருமானையுமுமையவையுங் கண்டு
பணிந்து மனங்கனிந்துமே: சங்கர, நினதுவிரப்பில் வந்த புத்திரனாகிய
மெம்மைப்புரந்தருளாவிடவிக்கற்பத்தித்தில், மடிதலனைவோமென், அ
க்கருணைப்பிரான் மகிழ்ந்து பூவுலகில் விஜயத்தை முற்றுத்தரும், பொன்
லிதிக்குத்தரம். அதைப்புகையாளவி, உலகமுழியினுமழியாதோக்கும்
பூபுரமென்னுந்தலத்திற் சென்று, எம் மைப்பூதித்துக்கவினவுருவங்கொ
ண்டிதவமுயல்வீராயின், யாவுமொழிமுடி சீக்கிராழிவிவீராவிரென்ற
கண்ணுரைப்ப, ஆரணியாவுந்தாரர்க்கென்று பவம்போக்கும்பொன்
நிரதியைக்கண்டின்புந்து ஸ்ரானஞ்செய்து, கடவுளருளுக்கொடுதரும
ஞ்சனந்தாங்கிப்பெண்ணினமைந்த, ஆலயம்பொலியும் பூபுரத்திக்குளர்
து சர்வரட்சகிபாகனை வரத்தியம் நரதிக்க, அபிபேசஞ்செய்து பொ
ந்துகில் சந்தனம் மலர்க்கால் அலங்காரஞ்செய்து அருக்கித்த கருவேத்
தியதுபதிபசோடசோபசாரமுஞ்செய்து உலகவந்து பெரானந்த
முழுகிச் சிவபிரகன் பக்கத்து வில்வவுருக்கொண்டு தவம்புரிந்து தந்த
ச்சந்தகர்த்து நின்றனாத்தலின், இத்தத்தலத்துக்கு வில்வனமென்ப
பெயரும், இகிலெழுந்தருளியிராணக்கு, வில்வாடகீசகெனப்பெயரும்,
வந்தனென்று சொல்லப்பின்புஞ் சூதுபுராணிகர் சொல்லுகின்றனர்.

வில்வனமென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சூ ச ரு க் க ம் ச-கரு திருவிருத்தமாசு.

* சூரங்கு-மீருகத்தின்பொது.

திருவள்ளூர் மாவட்டம்

(25)

மே. வே. ம.

(25)

(set)

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

629. Col. M. J.

(五)

செ. செ.

(20)

வஞ்சிவருத்தம்.

(20)

(22)

(22)

* ஸ்ரீரத்னம்-சூட்சுமம்,

(五)

(2)

(20)

(४६)

(26)

(ایم۔ س۔)

(24)

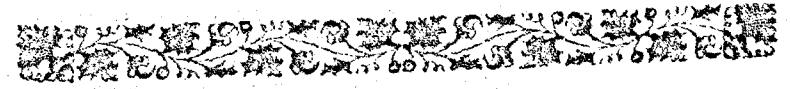
(50)

உயர்நிலை தேவருக்கு

கேளு முனிவர்களே இந்த வில்வாடகிசநுக்கு, வியாக்கிரநாத ரெனப்பெயர்வந்ததைச் செப்புகின்றனம். முன்னம், பாஞ்சாலதேயத்தில் குசநாப நகரில் மறையைக்கரைசண்டி வந்தியென்னும் பிரமசாரி, இளமையிற்றுந்நு யாத்நிரைசெய்து பலதீர்த்தமாடிக்காலிரிந்தியைக்கண்ணுந்து மகிழ்ந்து மங்களஸ்நானஞ்செய்து வெண்மடிவிபூதிருத்திராக்கந்தரித்து நித்தியானுட்டானமுடித்து இரத்தினமிழைத்த சிகரயிலங்கும் வில்வவனத்தாலயத்திற்கென்று சர்வரட்சகிபாகனைப்பணிந்து அக்ஞைஞ்செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்து, அவ்வினைப்பகுதியாலவ்வாலயபீதத்தைக்கண்ணுற்ற, ஓர் வேட்டிவன் அவ்வனத்தில் வேட்டையாடும்போது, ஓர் மான் பயந்து, அங்குதவஞ்செய்யும் வன்னியைச்சரணடையக்கண்டவேடன் இம்மானைவிடரயாகில், உன்னையிக்கண்களையாக்குவனெனக்கிடும்போது பத்தர்களைக்கிக்குஞ் சிவபெருமான் வியாக்கிரவருவங்கொண்டெவரவே கிராதன் பயந்து ஆலயத்துளோடி ஓர்விலவமரத்தேறினன். வியாக்கிரமுந்தொடர்ந்து, அவ்விலவமரத்தடியிலமர்ந்தது. பகல் நீங்கி யிரவுதோன்ற, முகத்தைமறைத்த கிளைமுறித்தெறியவே, அவ்விலவம் வியாக்கிரவருவமாகிய சிவபெருமான்திருமுடியில் விழ, அத்தினம், சிவநிசியானதாலும், அவ்வேட்டையானதுறக்கயில்லாதிருந்தமையாலும், அன்பர்செய் பூசனைவிடவெய்க்கப்பொலிந்தன. அன்றுவைகறையில், வேடன் வாணஞ்ஞனதால் தென்றுசைக்கிறைவன், நந்தியெம்பெருமான் தலையின்றி டேடன் மருங்குசெல்ல, வில்வவனேசர்கோபங்கொண்டு, வியாக்கிரவடிவம் விட்டுக் கையிலோர்தண்டங்காண்டு வசக்கண்டலியமன், இரவியைச்சண்டப்பனியெனப்பறந்தோடிவிடவே, அங்குபுழந்து நின்ற நந்தியைப்பார்த்துப் பாகம்போக்கும் நமதாயைத்தவ்வஞ்சசன்வர, ஏன் பார்த்திருந்தனையென்றதிப்பிரான் நடுநடுங்கி, கீழ்த்திசைநோக்கித் தனது சுவர்சத்தையோட்டி, அவ்விடையினைப்பந்தப்படுத்தி நாகிரந்திரத்திற் கொணர்ந்த திசையினந்தத்தோடியும், குரக்கைமுடித்தலபோல் தூறுவருடமிழுப்பண்டினைப்பிடித்து நுந்தபடியால் யமலோகத்தொருசனமின்றி நரகம்பாழாகிப் பாகபுண்ணியஞ்செய்தவர் வேற்றுமையின்றிச் சுவர்க்கலோகங்குடிக்கொண்டதைத்தாய்க்முடியாமல், இந்திரன் அதிகயமுற்று இப்படியுண்டாகக் காரணமென்னையென்றையுந்துத் தேவர்கள் சூழப்பிரமலோகத்துக்குச்சென்றனர். என்று கூறிய குதபுராணிகரை வணங்கி அருந்தவர் புகல்கின்றனர்.

இயமன் கர்வபங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் நுதிருவிருத்தம். ஈகசு.

ஆளுவது இயமன் விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவுமாய்ந்தருக்கம்.

எழுதிர்க்குறி தெரிவாசிரியவிருத்தம்.

வனவிண்டருதர் முன்னுடையபாய்வணங்கி மொழிவார்முனைகொண்டு வெத்திபெறுவாரவர்க்கு மொழிவென்றதென்னவயர்ச்சனைவந்தினுள் மெய்தனை கொண்டலைந்தகாலன் சரித்திரமெனச் சினைகொண்டெழுந்த நருமிதிருந்த திறல்வேடனென்ன செய்தான். (அ)
புருமானையன்யிடைபுரந்து மகிழ்வன்னி செய்கையெனநீர் விரிவாயெமக்குமொழிவிரெனச்சொன்மெய்யர்க்குரைப்பர் ருதர்புருகத்தென்கு மிசைகொண்டியர்ந்தபோதன்புரத்திலுநிலிரிகொண்டதங்கமணி கொண்டியைந்தமதில் சித்திரங்க்குகிரி. (உ)
மணக்கிரத்தினவைமண்டபத்தின் மகிழ்ச்சிக்கற்றவகிம்மெந்நித்திர திண்ணையக்கர் வினைகற்றோர் வணக்கமலையாநய்யாயவழிமுதலான பூணிலங்குமருள்வாணிசெருமயனைப்பணிசெய்து செந்தநிலையுசந்துபரிவாகிந்துமொழிவான். (ஈ)
இசைதரபரங்களை வசங்கமலையாலும்படைக்குயிறைவாமசமரமந்தத்தவருமரந்தத்தவருமென்புரத்தினவரலால் வசிகொண்டதொரு காலஞ்ஞமடிவானதோலிமறையைவசிகொண்டதொருவாசவற்குநிறைவேற்போன்மொழிவான். (ச)
இதுபுரைப்பவரினின்றதன்மீதென்றான்மயாதமியேன் அதுமாயுரை வகையாகவிண்டு சொல்லுமெனப்பிழைபுயதிவகமாகமுறிவோர்க்குமுலமசெய்யுமெயுநதீவிர்த்தையுற்றவைகுந்தமுற்றியரிமக்கிரத்திலுநிலி. (ஊ)
நவரத்தினங்கள்பதிபித்திசைக்கவெற்றென்குகரமு முலமைக்ககன்றவுயர்நோரணந்தொலிமண்டபங்குட்புடைகுமுலமைப்பத்தினியாசனத்தினவீரின்னவற்றமுக்கிப்போற்செய்யுமெயுநததிருமேவமிக்கதிநிலோகமெச்சமிதையாய். (க)
முடிமுண்டலங்கடகமங்கதங்கண்முனை கலன்கள்பதமவடிச்சங்கமரத்திசைகிந்துவரம் வளர்நாந்தகங்க்கப்பொலியவடிவஞ்சித்ததிருமேயென்புவகைகொண்டுகண்டெய்யாய்ப்படிதண்டமென்னவெகுதண்டனிட்டுபயலங்ககென்னியுறவே. (ங)

* கணவந்துருவிக்காறது.

* சிவமயம்.

உத. இருவைகாலும் புராணம்.

துதிசெய் வராதி நாராயணபதமமாவணைந்த மொருளே
மதூர் கொள் காணகிற நாரதாதி வரஞானபோதர் மகிழ்வோய்
மதிசேர்த்தவரும்புகழ்த்தவருநீன் சுவர்க்கு மறலான்
வதைகொண்ட அந்நொடிவான் தோலிமறைய. (அ)

தெளிவாய் விளம்புமெனும் வேதனுக்க திகமான மகிழ்வு மொழிவார்
வளர்வேதலிந்தமறையற்புதஞ் சொல்வதனுக்கிய்த்துமறியே
மனியார் சரீரனெல்லாமுண்டிந்தவவரந்த உதயநிவார்
விளம்புதலாபமவர் பாலினெய்தின் வெளியாகுமங்குடுசெல்லேம். (ஆ)

எனவந்ததேவரிதைவெதலையரிவரோடுசென்றுகைகைக்
கனகஞ்சிறந்த மதினமன் டபஞ்சிகரசோபுரம் பரிசுமும்
பணைசண்டகங்குருவஞ்சிபுன்னை பனசுந்தரோடவஞ்சும்
கனிகொண்டகுதமந்தாரைகற்பகம்மரம்பெயர்நன்கொம். (அ)

உயர்ந்தோங்கு வில்லமரமுட்பராகமுறைப்புட்பந்தவனமுங்
கயமோடைவாஸநதிசுப கோடிமலஞ்சிறந்த கனியு
மியைவிந்தைகண்டவுழமுன்னதத்தினிலகுங்குவட்டிமுடிநில
வைவரஞ்சிறந்தகுடமோவிய்த்து வசதோரணப்பவனமேல். (அ)

உதையம்பொலிந்த கதிரகோடி குழுமொளிரச்சங்கமண்டபமிசை
மதாரொண்டிலங்கு நவசத்திரகுழமணிபொங்கு சிங்ககணமேற்
நிதிமந்தரண்டா வர்மங்கை மாந்விசிநிசாமாந்கள் சிவமங்கை
புதைகொண்டு சாஷசனகாதி யொகப்புத்தேனனெகாபுதமு.

நளிர்பொங்கு கங்கையிலெகி யெங்கு னனென்றசெஞ்சடிவமம்
விளரிந்துறைந்த முடிமுச்சுடர்ச் செவ்விழியுங் களங்கமிடறு
மீளமந்தமானகைகொண்டு சேர்தியெய்றென் னுகின்றவிதமு
மொளிர்துண்டலங்கடகமங்கதம் பொன்னுபவீதமாதிகலனும். (அ)

எழிலாய் விளங்க விடையந்தமாதியிலலாதகத்தந்த
எழியாத நன்மையமைவன் பினுகயின்கு நுபனமன்
நுழுகின்றவேதமுடிசுண்ட நம்பன் சுகமேனியண்டரண்ட
முழுதம்பராய் மகளங்கமாசு முதலோன் விதிக்கு விதியன். (அ)

இறையென்றியம்பு முல்மபாகர் பாதவினைகளுக்கெடுத்துநெய்மா
னிறையன்பிடுகுதிவிண்டு தண்டநிகராயிறஞ்சிறுமுடிசை
புறவைத்தனிக்கனூன்றமாரியுசநன்னயத்திணுடனே
யுறஞ்செந் பாணிமெனவாய் ருடேசரநியுட்படிக்கு மொழிவார். (அ)

இயமன்விமோசனமும் இயமநீர்த்தவரவுபுரைத்தச்சருக்கம். உள

அமரோசமுற்று மதிசுப் பாவரசதாநிவாகருணையாய்
தமனியலிந்தைமகதேவதிசைசன்பர்லலுவெயிழைவார்
மோமறத்தினருமாவகத்தினு கிளங்குதலுமாய்
விமல்கொண்ட அந்நொடிமுகம் விளவின்னதோலிமறைய. (அ)

புகழென்றதைத்தபுபல்வண்ணரிசிலைபுகழும்படிக்குமொழிவார்
ரகயிழிந்தமடிசுடர் மொழிமுற்றவைகையா
லிசனந்திவிசியெட்டு பாசுஞ்சிகொண்டி அறுவருடர்
தலைசண்டிய்யவகையெய்வீர்சுகிர்மந்திரத்திலடைமின். (அ)

இவ்வாறுரைத்தபரமேசர்பாதவினைகண்டிறஞ்சிறநெய்மால்
ரிசுவாய்மலர்ந்துதிசெய்துகந்து திரமந்திரத்தனுகுமு
னெவ்வாதத்தியரானுறைக்கவுடன்தியமனைவிடவே
யல்வாதைவிட்டவனும் வில்வநாதரடிபீதினைஞ்சியவார்முன். (அ)

கனிதவின்முலங்கொட்டமொன் னுசன்நெய்திர்த்தமென்றுபெயர்வைத்
நெய்நிகொண்டவந்தநீராடி வெள்ளையுடைபுதியக்குமணிபுன்
டனிகொண்டகிலிபுவனவாலயத்தினசமண்டி வங்கனூறபு
கிளிகொண்டவில்வவனூதர்முன்பு கெருவந்தலிந்தகதைபோல். (அ)

தொழுதஞ்சியங்கமயிருஞ்சிலிர்ப்பதொடரன்புகொண்டுவெமெய்
முழுதுங்கனிந்தவானந்தவாரிமுழுமும்படிக்குவெருவக்
முழுதுபெய் டுனிப்பினிசெங்கைகொண்டிருழையுட்புடைத்துவகையா
முழுதுநளர்ந்துதிசெய்துநம்பர்முனின் னுகொண்டமொழிவான்.
கலிவிருத்தம்.

நதிசேர்தவர்தமனமாச்சகரகா பரநாதா
சதிராகிய பரைநாயக சதிரூபமுடியா
வினிகுதியமறையின்முடி விளநுங்குருஞ்ஞவா
அதிசேரயனரிதேடிய சபமார்ப்பதமுடியா. (அ)

விச்சுவவதிகாசெளரிய மீதியவதிபோதா
மெத்திபுமத்தானியிலை வியசை
வசுதவரைமகள்வந்தனையுத்தாபரேடு
எச்சிமில்லாதந்தகிவிடமணியுங்கனவரனே. (அ)

யுயனரிபுருத்திரனெனப்படைத்தனித்தழிக்கும்வினோசா
தையமயமெனமுருவாதனநன் னன்கெடுமொருவா
வயவரகனானலன் சடரம்பகபரனுவே
புயன்மேனியனயனர்ச்சைபுரியுப்புகதித்தா. (அ)

மனமாபைக்கண்காத்தமகேசாகுணங்குருவா
சுன்னக்டல்வங்காசுத்தாருணவதிகாகோ
கனகப்படைத்தேன்... (23)

விவமருள் திண்கம் பரசத்திய வரமயமில்லைய்
புவனம் பரவுசதாசிவபுகழ்சிலையுயரும்
... (24)

இத்ததியவனிவாருகியெனவெழின் மேதினிகரின்
மைத்தவழ்வில்வாடவிடைவளர்ச்சுகர்கொண்டு
... (25)

அதிநேயமோடென் பாய்நமதடியானெனநோக்கித்
துதிகொண்டனம் வேண்டிதியென் சொல்லென்றவவரனை
... (26)

நின்சன்னிதிமுன்னம்பெயர் நீர்த்தடத்தினிற்புகந்தேன்
பன்னுந்துதியான்செய்ததைப்புகந்தோரிகபரமு
... (27)

இந்நால்முதலென்னன்பர்களுத்தனையகஞ்செயினு
நின்னாண்மையங்கெய்யாது நன்னெறியாய் நடவென்றே
... (28)

நடுவன்விறலொழிந்திருண்காயினமுறைவார்
வடநீழலிணுறைவோர்கதைவைத்தின்னயிலகுவா
... (29)

இமருண்டத்தின் மூழ்கியவெழில் சேர்வல்லவனத்
தனையும்பரனைத்தரிசித்தவரிகபரமடைவா
... (30)

*யமுதத்தினிலையார் மூவவனிக்கொருத்தர்.
... (31)

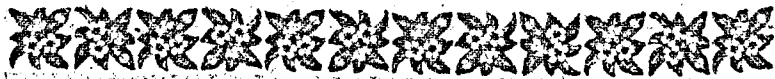
இயமன் விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவுமுரைத்தசருக்கம். உன்

எமது பவலிருளாந்து மருந்தவச்சுடரே இத்திராணக்குப்பிரமண
ரைத்தனம், நந்திப்பிராணவிரப்பிலையுயியமன், வில்வத்திருந்தவேடன்
மாணைப் பரந்தவன்னி இவ்வுதளின் சரிதங்கோயும் விரித்துரைக்கவேண்டு
மென குதபுராணிகர், பெய்யர்களை அவ்விர்திரன் பிரமணக்கண்டு
வண்ணி உலகம் படைக்குந்தலை, பாவபுண்ணியஞ்செய்தவர் வேற்று
மையின்னி ஒருங்குசேர்ந்து, என்னு லோகம் வந்து நிறைந்தமையாலிய
மன் மடிந்தனனோவெனப் பிற்பெற்றொரியாதவனும், அவ்விர்திரனோடு
திருமாணவகஞ் சென்று இலக்குமிகரந்தன் நிருவடி பணிந்து மொழிய
த்தானுத்தொரியாதவனும் அப்பிரமணத்திரன் முதலாயினாரோடு கை
யிற்சேர்ந்து எல்லாமறிந்திருக்கும் பசுபதியின் சரணம் பணிந்து மொ
ழிய, அப்பசுபதிராதன், மாலின் மயன்மனமகிழ மொழிகின்றனர். அவ்
வியமன் நமதடியானுக்குத்தீங்கிழைத்தமையால் நந்தியின் சுவாசத்தக
ப்பட்டிழங்கின்றான். அவனும்புகழ் வகைசெய்குவன், அம்முலகம்புகு
மினென்றனுப்பி நந்தி பிராணக்குத்தாஞ்செய்யவே அவ்வியமன் விபே
ட்டி சோகந்தீர்த்த, வில்வவனெனடிபணிந்து, தன்னுள் தீர்த்தமொன
றுகண்டு ஸ்நானஞ்செய்து, வெண்மடி வெண்ணீறு சன்மணி புனைந்து
சன்னிதியிற்றழந்து ஆனந்தபரவசனும் ஆடிப்பாடித்தோத்திரஞ்செய்யு
ஞ்சுமனைச்சங்கரன்மகிழ்ந்து விசுடயிற்றேன்றியாதவரம்பெண்டிமென
வினவ, ஐயனே நின்னுய்யசேவடி சேவிப்பதன்றி யடியனுக்கியாதவே
ண்டும், நின்னது சன்னிதிமுற்றேன்றுநீர்த்தமாடி யெனது அதியை
நவின்றவர்க்கிடாககந்தரல் வேண்டிமெனத்தந்தனம், இந்நான்முதல்
மன்பர்களியாது புரியினும்கு, நினதான்மைகாட்டலொழியென்று
த்தரஞ்சொல்லி இலிக்கத்தருவாயினர். பின்னாவ்வியமன் பணிந்து
னது புரமடைந்து செங்கோல்செதுத்தி வந்தனனாலைவல்லவாலயத்தில்
நந்தியெம்பெருமான் கீழ்த்திணைசேனாக்கியும், தட்சணாமூர்த்தம் தன்னை
க்கொண்டும் விளங்குகின்றனர். இவ்வொப்பிலாக்கையமுதத்தைச்செ
ப்பியவரும் செப்பக்கேட்டவரும், அமுதம்பிபுததன்மையின்பெயன்
து சொல்லப்பிள்ளரும் புகள்வராயினர்.

இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவுமும் உரைத்தசருக்கம்

முற்றிந்து.

ஆருக்கம் - கருதிருத்தம் - கரு.

சிவனிராத்திரியமகிமைச்சுருகம்

சிவனிராத்திரியமகிமையும் புத்திரனளித்தவரென்னும்
பெயர்வரவும் வேடனுக்குமுத்தியளித்தவரெ
ன்னும் பெயர்வரவும் உரைத்தசுருகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இவ்வசைச் சூதர்சமன்கையாவுயிர்ப்பிழைநெய்
நெளவியவேடன்சரிதைக்கேருமெனத்தயவுடனரைப்பார்
திவ்வியக்கோயில்விதித்தியம்ன்பதிசெல்கவுமுடனே
தெளவியதொண்டார் கொளியவர்வில்லக்காவின்ன ருளால். (4)

வேய்வுடசெய்காணையாலையமாலைவிளக்கினேகோக்கி
வாட்டமிளவில்லமரத்திடைபெயரிவதித்தவித்தத்தன்
மிட்டரனிலிவிரண்டுவின்தியிருந்திவதுவே
கூட்டுசுமாதியுசனையாக்கிதொடுமெந்நெய்... (5)

ஒங்கியநன்மைவேடனுக்கிரங்கியோகியர்க்கரிதாம்
பாகுதுமெலாம்பதவிவினாமைபதவகொடுத்தனரென
ருங்கவர்க்குரைப்பவொருவருக்கொருவரலர்முக்கோக்கித்
தீங்கிலிக்கையோர்க்கல்லும்கேட்டதிலையெனவியைந்தே. (6)

அன்பகமலர்ந்துதருச்சனிமுர்க்கினமர்தியம்முனிவர்
அன்புறவங்கத்துமயிர்பொடிப்பச்சூதரைநவின்வார்
வன்புதுனைத்தன்கொலைப்பொலாதமறவன்க்கறிமா
தன்புதுசமாதியுசனையாய்த் தயினுணன்றியும்மர, (7)

செய்தகந்தொலைத்துக்கிவனாதுப்பிர்துலிவன்கொடுத்ததெனக்
கையைமுடியானருள்பெருசாரிதாரணமுளதோ
வெய்தியவேதுவிதுவெனவிவாயியம்பெனமுனிவோர்
மொய்திரட்டினிதக்கத்தெனச்சூதமுனிவர்பொழிவார். (8)

முன்னொருகோவிரண்ட முகந்திசுருக்கியவெவர
நன்னதித்தத்தினென்டிருப்பொலிந்தநாடொறும்வளர்
மன்னும்விக்கிரமமென்னுமொர்பெரிதூர்வயங்குமவ்வுரிந்
பன்னியவேதுமுதற்கலையாவும்பயில்வெருமறையோர். (9)

உண்டதிநாகலவேதுசாத்திரமாமுததியின்சுரையைச்
கண்டுசத்தியமும்விரத்திந்திரமாய்க்காக்குமொர்மறையோன்
மண்டலம்புதமுட்பயங்குனென்துமதயேயரவரு
னொண்டருகவிட்டனச்சகமுமுமுன்னுதமுணர்வின்கு. (10)

மனையியைவிடுத்தப்பாத்தையப்பொருதமன்தின்னின்விரும்பித்
தனமனியாடைபாத்திரத்தவசுசாணியமுதலாய்த்
தினந்தினமொடிவொன்றியவர்க்கிந்தநிந்திரனாகி
யினர்மனையுருத்தகவுசெய்தவசொழின்புறந்திருந்தான். (11)

இப்படிக்களவுக்கொருயெனத்திரியியில்பையக்யுரிந்
விப்பிரதிந்நுவெருண்ருகென்துவத்தவெளியின்புறத்த
கொப்பியதுசைவரந்தநாதாய்க்கொருருயியும்வித்த
வெப்பமாயெழுத்துதன்னிசையில்கிரவொருஞ்சென்றே. (12)

செல்லவந்தினிள்குருதநகரிந்தென்றுபொன்றிருப்ப
பல்லசையன்வவிட்டத்திலிருக்கும்பாத்தையர்ச்சகந்தப
பில்வதுகருமமாயுணர்ந்தலையும்பெருமுதலன்செயலா
னல்வளங்கதிக்குமவிலவமென்துதின்தந்தின்கிந்தான். (13)

அத்தினஞ்சிவனிராத்திரியாயின்னகரயனார்
மொய்த்தவிப்பிரர்க்கவாலிபர்விருத்தமுதன்மடந்தையர்க்க
பத்திரவரசர்வசியர்க்கென்கைப்பரவியர்வெருபெர்
பத்தியாயெய்திதின்தலப்பிரமன்படுகரினமுதி. (14)

தேகமெல்லாம்வெண்ணிறணிந்துயர்நெற்றியின்மிகைமுன்ன
ரேகையாய்க்குமுதத்திந்திரனானுதிதைவடப்படுபுண்
டாகமம்பயிதுஞ்சிவனிடத்திதவன்புலவத்திந்து
செகரர்வில்லவனத்தாராலயத்திந்தென்தமுதந்நி. (15)

தோத்திரம் புரிந்தவ்வாயைநுதையத்தாயதாம்பகம்போய்
ராத்திரிமருவநன்னராதனத்தினியல்புபுணைம்க்கை
நேத்திரமூன்றுவிளங்கிய சிவனொழியுனருச்சித்
தாரத்தியைக்கனைத்துவினுணவன்றியபுருமக்கலை. (16)

சஞ்சயனென்னு மறையவலவனும் வருசகமிடமனத்தாற்
தஞ்சமில் பெரியோரெனச் சிறந்தயன்நன்றி தெனின்மூழ்கி
மஞ்சனியாகவருத்திரனயனமணிபொடிதரித்த
நஞ்சுணிவில்லவனத்திதவனச் சன்னிதிநிந்தென. (17)

(18)

அதிகமளத்தராய்மகவருளும்பிகைபாகத்தம்சிவன்மனையுஞ்
சதிப்பெயும்பொதிதன்னையுந்நதிததுச்சமன்நடம்படிந்நசங்கான்
[நைத்
சதிப்பெய்துதித்தவ்வலையம்விடுத்தருந்நிவடனவர்க்குநைவிட்டுச்செர்
[தார்
வன்தமகவளிக்ஞம்வகையினுல்லில்வனத்தரனூர்க்குமகவருள்கன்(உஅ)
வன்தமுன்யோகிமொழித்திங்கம்படியேயினையேவேட்கவன்க்கின்புது
[மகிடு
நன்துறக்கெடுக்குநடந்தையாலறதால்தவகிசெரன்மாய்வேட்கவன
யன்துகொல்வேங்கையாப்தொடர்ந்ததட்டியார்ப்பரித்ததனூர்க்குபுலியே
[ச
னென்றுயிப்பெயர்க்கன்முலகையுலகினிருப்பவரிவாருகிசைபெறமொழி
[வார். (உஅ)
தலால்விலவவனத்தரன்விலவயடவிசெர்தானமத்தகன். ந்துத்
கோதுவமானுமுன்னகாலத்துமுயருமுப்புவியினுரைப்பதற்கு. காந்
திததுகவனிராத்திரிசேரிச்சிவகதைகேட்டோர் செப்பினர் புலியுந்
காதலார் வித்தைசெய்தனஞ்செர்த்துனைகையிற் சிவன்போதுருவெடுத்தி
ருப்பார். (ரு0)

சேலும், முனிவர்களே, வில்வவிடபிமிலேறிய வேடன் அவ்வாலயத்தி
ருவினக்கைநோக்குற்றபடியாலும், அன்று சிவநிகழினுணுறக்கமின்றிய
ன்பர் போலும், சிவர்க்கணையெய்தமையாலும், அவனுக்கு வில்வவனே
சர்மேனையே நாலாம்பதவியளித்தாரென, முனிவரதிகயித்து, இக்கொ
லையுக்குச்சாய்ச்சியந்தர, வேறுகாரணமுளதோவென, வனவன், தி
ரேதபுகாரத்ததில் ரெவா நதிக்கொழிவுள்ள அக்கொழிமென்னுருளில்,
சகல சாத்திரமுங்கற்றறிந்த வேர்மறையவற்கு, ஐந்து புத்திரர்களு
ளர், அவர்களுள், சஞ்சகனென்பவன், மறைமுமுதுணர்ந்து முணர்வில
னாய், பாத்நையை விரும்பித்தனத்தெற்றதுத்தரித்திரானுதி அயல
வர்பொருளை வெளவுதல்புரிய பிராமணர்கள் சினந்து அடித்துத்தறித்
திவிட்டமையால், தாய் தந்தையரைவிட்டுத் தக்கனநோக்கி
முறிற்றிருடி அங்குள்ள விலைமாதருக்கறித்தபு புலர்க்கிக்கவ. இது
நிறைந்து முற்றவப்பயன் வந்துற்றால், வில்வவனம் வந்தனன். அ
ன்று சிவனிரவானதால், தரிசனத்துக்கு வந்த பல் தேயத்தரும் பிரம
தீர்த்தம்படிந்து, விபூதி ருத்திராக்ஷத்தரித்து வில்வவனேசனைப்புகித்து.
ப்பகல் நீங்கி இரவில், ஊண்டுநின்றி யவ்வாலயத்தமர்ந்திருந்தனர்
தவ்வஞ்சகச்சஞ்சகனும், சிவரீயடக்கொண்டு நகை முட்டைகளை யப

கரிக்கினைத்துத் திரிபும்போது, தூங்குமோர் குழந்தை கழுத்தைத் தி
யுக்கிலல்களைக்கழுதித் கொண்டோடினன். ஊன்களார்ப்பரிக்கக்
குழந்தையைக்காணாத தாய் தந்தையர் கோவென்றலறக் கேட்டவோர்
புகாரெழுந்தோடிப் பிடித்துக்கட்டியடித்து அணிகலன் யாவும் வாய்
கிச் சிவவீன்றதைகைக்கொடுப்ப, மற்றும் பலரகூப்பதைச் சிவானந்த
யோகியென்பவர் விலக்கி அச்சஞ்சகனோக்கி நீ தகாதாரியஞ்செ
ய்தமையால் வேடனாதினெனச் சபித்த முனிவனைப்பணிந்து இசாப
மென்று கழிமென, முனிவன் மனங்கலிந்து, இத்தலத்தின்னு ஸ்கான
ம் வலஞ்செய்து, ஊண்டியிலொழிந்தனை யெனினும், முப்பது தினங்
கழிந்தபிறிந்து வேடனாகப்பிறந்துயிர வதைசெய்துழல்வாய், பிற
கு நின்றிதுதிக்கண் செய்யாது செய்யும் பூசனையை வில்வவனேசர்
மகிழ்ந்து முத்தியளிப்ப சரன்னுரைத்துச் சிவபெருமானே வணங்கி, ஐ
யனே தின்றிசனைத் தவந்த வில்விருவர்மனைவத்தலித்திப் புத்திரர்க்
குயிரித்தல் லேன்மெனவேண்ட, அக்கருணைப் பிரானுயிரளிக்கக்க
ண்ட தாய் தந்தைமுதலியோரற்புதமடைந்து யோகியையும் சடவுளை
யும் வணங்கி ஆளந்த பரவசப்பட்டு வைகறையிறிர்ந்தமாடித்தத்தந்
தேயஞ்சென்றனராதலின், மகவருளீசர், அமுதாலீசர், வியாக்மரகிச
ரென்பபெயர்வினங்கிய வில்வவனேசன், வில்வாடவி, இயமதீர்த்தமெ
ன்னமுச்சிறப்பையு மெடுத்திப் புகழ்தலரிது. இக்கனையைச் செப்பவ
ர்கேட்டவர் சிவசாஸ்திரம் பெற்றுச் சிவானந்தத்தோடிருப்பார்கள.

சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரனளித்தவரென்னும் பெயர்வா
வும் வேடனுக்கு முத்திராளித்தவரென்னும் பெயர்வாவும் உரை

நசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக. ~~திருவையாழி புராணம்~~ நசருக்கம் பா. ௪௭.

வ
சிலாபம்.

எட்டாவது அக்கினித்த வரவுச்சருக்கம்.

எழுதிக்கழிசெயலரிபாவிருத்தம்.

இவய்ருயிச்சிலன்சுநுன்கதைதனையிப்பினமகத்திரள்வின
லலந்தருங்கதிசேம்மகமனைத்தையுடத்தியபலையுடக்குந்
அலங்கும்கிவித்தடத்ததுவரவையுஞ்சொல்லிமன்நிதமொடுகுதர்
விலங்குமும்மலமெய்யருக்கின்புறவிரிவுடன்யிகழ்ந்தனாரப்பார். (க)

தலையுத்திலிசெழுமுனிலேவார்த்துஞ்சுக்கரம்மனமகிழ்வெழி
லமுறப்புகிலோமெனக்கோமநிதிக்கரைநாடிவந்தனா
நிலைபொறுமபலவேதசாத்திரப்பொருணிறையுமவேதியர்க்கையழைத்தே
பலபிசுத்திமெகந்தொடங்கினதிற்பயிலிருத்தசுருடன்கூட. (உ)

ஆங்குவெழ்வியைநடத்தியநடுவினினல்தயனுவெனலிருந்தே
யோங்குமெழ்முனிலாரெழின்மடந்தையருவயெளவனங்கோநோக்கி
வாங்குவினமதங்கையெனவெதுப்பமெய்வாடினன்மனமிகச்சலித்து

தெங்குதுபம்துதாரையட்கொண்டத்திறமுன்கொழந்திலனான. (ங)

அத்தவஞ்சுத்தினமுனிலாரெலாமறிவெனங்கண்ணினலறிந்தே
தந்தமாலினசுகத்தினவிரும்பியுதழவன்றேமகத்தினாதே
நின்றநான்முதலிவறுதையுடனானதநிலவாயெனச்சலித்தா
ரத்தநான்முதற்பொலிவுசுருவினைத்தனலவனார்த்தியையடைந்தான்.

அப்பொழுதினவந்தவத்தேமுமனன்மகவனலெடபுருந்தெரிந்ததினா
தப்பிலாமகஞ்செய்தனாரதன்பலன்சங்கரம்மனமகிழந்தனத்தார்
பொற்புறமெய்யுதிவதுகண்டிதுவினைப்பொருளெனப்பயர் தசுவாகா
வெரப்பிலாப்பதியவரவரினதுடலினத்திமவகையுடைப்பாய். (இ)

என்றுகூறதன்மனைவியைமடிபுதுமிலச்சையினுமுருகநோக்கி
குன்றுமவாகத்தாரணாப்பான்வங்குறையுமெழுமுனிலாரெசெய்
தன்றுவெழ்வியிலவந்துணவியரெழினலத்தினோக்கினன்மனது
சென்றுகாசலித்தேனதுகண்டினைத்திக்குமுனிலாரச்சலித்தார். (ஈ)

அத்தவேதுவினாற்றிறனுடையுடவழித்திடுதத்தையெய்தினனென்
றிக்துதேர்முகப்பாரியோநிகைக்குமுனிலையினடந்தகவாகா
ரத்தவந்திததகுதியுடனெழுமுனிலமெலந்தெழுமுனிலோர்பால்
வந்துதானினவனங்கிமுன்முனையுமலன்சுக்கரம்மெய்துதினநீர்ந்தான்.

சார்த்தனுப்பலெயனக்கருள்முனிலாரகனன்நுநீச்சலித்தபுடல்
தெய்தவன்அணையுயர்க்குமையுடன்தெனிற்திங்கடைக்கனானேக்

தமந்தவின்மொழிபுவித்திடுமெனவனார்த்தவடனைத்தயவுடனேக்கி
யாயந்தவேறுமுனிலரிவதிட்டமுனிலனஞ்சலென்றிதவுடனாரப்பான்

கமலமென்மலன்சுக்கண்ணினேதிறந்துமங்கலவுருப்பொலிசுவாகாலே
மதுகத்தபுடைப்பன்னியர்க்குமெயுண்ணினனேநுநின்பதன்யச்
சனமநின்மங்கலத்தார்புரத்தருவநோய்தனத்திடுமவகைதனைக்கேண்
வமைபுந்தக்கனதேயத்தினகத்திரளகந்ரியெவ்வுலகையுப்புகிதம். (ஊ)

செய்யுப்பொன்னியென்னெருகுதிவினங்குமத்திருக்கரைக்குத்தரநிசை

அய்யமுவுலகையெனபெறகதைச்சாரிந்தகவிலவனத்துடனே
தையன்மேனியன்மதிழவுஅமொருகிலகலமுளத்தலத்தன்னின்
மையிலன்பினர்க்கோகளைத்தியாரவையுமவளர்க்கவல்லவன்மகிழ்நறையாய்

சே வேறு

பிறையணிக்தொளிர்சடிவரைபந்தழையிறமும்வில்லவனேசரம்
குறைவரவர்க்குமகிசுபுரவனமோங்கிரோக்கினர்தேயந்தவன்
மறமுகன்நிடமுத்தியுற்றிடமவெய்ப்புறவகைக்கா
மறன்குண்டமெனக்கிக்குமோவாவியுண்டதினமுழ்கியே. (கக)

முந்தமாலிட்பாவகெறியின்முயன்அழன்வரவாயின
மத்தயின்சுருவாணம்வல்லவனத்தருளினரன்யினிற்
சந்தவல்லவனத்தலத்தினமுத்தமம்பொறுமத்தலத்
திந்தவேகடடூலில்லவனேசர்தாளினையேத்தியே. (கஉ)

நன்மைசேரதுகிறியெனிலநாடவங்கியற்றினான்
யின்மருங்குமைபாகர்வில்லவனேசர்திருவருள்பெருகிடுமி
பொன்மயங்கியவொளியுமலியும்பொருத்திமுன்வருவெய்துவன்
கொன்மதுத்திசுகமடைந்துளக்கருவானடிக்கோதையே. (கங)

* கருவ - பொருமை * பரவனம் - அய்யம * திருவாணம் - பொருமை

இக்கணத்தினினினை விடத் திரிவெனயிதில்வகை அல்லவையென்
றக்கினிக்குணையாம்வதிட்டர வட்குரைப்பவனேரமே
மைக்கணமங்கையுமல்லவன் புடைவந்திரீவும் வழுத்தின
னாக்குமன அமவன் மொழித்திடு முண்மையான் மகிழ்வாகியே. (௧௬)

பலமலர்த்திரள்பொலிவனத்திரள்பலவிசித்திரசித்திரம்
பலகனித்திரள்பலக்கதத்திரள்பகர்வானித்திரள்சொன்னமா
யிலகுபித்திரைவமணிப்பணியிழைக்கொடிப்பொலிகோபுர
நலமிருத்திரிசுகரமண்டபநாதுகிணுமேவியே. ... (௧௭)

மிக்புகழ்பெறுவிலவனத்தினின்மெல்லமெல்லஉருசென்
றக்கணவாத்தியவொலிமுழங்கியவாலயத்தினைட்டாயின்
முக்கணவில்வவனேசர்சன்னிதிமுன்னடிமுதெண்டலிட்
பிட்கனின்னவளர்க்கவல்லவனமக்குமன்பொடி நறஞ்சியே. ... (௧௮)

சோதிவில்வவனேசருறையுளதுக்கவன் நிசைதன்னிலே
புதலத்தருமயவவன்பெயர்பொலியின்மலகபமொன்
றதரத்தொய்கண்டுமுழங்கியதன் றடத்தினிலின்பமுற்
றதனத்திலிருந்துதாரகனாதிதேவனமாயன் ... (௧௯)

நாதனன்பர் தினைத்தருள்பவனனிமறைத்தலைதுதிசெய்வோன்
பாதிமதியுரிபாமன்முச்சுடர்பயிலும்விழியினெழிதுடைப்
புதியன் சிவன்லமிடறுபொருதுதிரிசூலக்கர
னாநவன்சதிர்கோபுயொளியினனும்வில்வவனத்தனா. ... (௨௦)

அன்னியுன்னிநலிதையபங்கயத்திருத்திக்கருத்தினைப்பொருத்திருக்
கண்ணனின்புறதவமியற்றியகாலையிற்றிலநாதமிந்
தன்னல் வில்வவனேசருதவனதுருத்தவத்திசுத்திதன்
வண்ணமவனிருகண்ணுநம்பிவந்தமுன்னர்வயங்கினர். ... (௨௧)

அன்புசெய்பவரேபராயெல்லாம்வளர்ப்பவன்பாகராய்த்
அன்பிலாவன*அனின்னாவினதுலங்குகண்ணின்ரய்வயன்
கின்பலில்வவனேசர்வரவுகண்டெட்டுபுப்பொட்டிக்கடி
முன்புரின்புபணிந்துவகையிமுழங்கியிருக்கமுடியினசு. ... (௨௨)

வைத்தமகிழ்வுமிருதுவாய்தமொறவினையவிதேயமா
யத்தனமகதேவனையருளாழியேயரசம்புவே
யத்தமதிருமுடியனேகனலாதவன்மதிவிழியனே
பத்தர்களைதவிர்கூலியேபணியெனுஞ்செகத்சனே, ... (௨௩)

*சுகம் - பகலி *அனின் - சந்திரன்

சங்கராபர்த்தகணவென்றசதாசிவாகுணவதிகனே
யெங்குநிறையனுவேமறைச்சிரமேத்துசின்மயவுருவனே
மங்கைமலைமுகங்கொங்கைநிலினிசூற்குமப்பொடிமார்பனே
பொங்குமுனிவரரிதயுகமலம்புகுத்துவதிதருபோதனே. (௨௨)

லின்னுணைச்சரணஞ்சரணமொநினையுமெனையருள்கொண்டோ
வென்றுதிமிசலின்டவன்கணிரந்திவில்வவனத்தரன்
றொண்டமேனிதிருத்தியொளிர்சோதியும்பெறநல்கியே
நன்றுவரமுதமங்கியேநின்னாமியைகூப்பத்திலே. (௨௩)

தோய்த்துதினனுதிருமுன்னப்பொடுசொன்னபேர்கீடடைகுவா
ராய்த்தபலகையுங்கியேவிதிலையமில்லையென்றையரும்
வாந்தவருவமறைத்திலங்குதுமந்திரத்தினமந்தியின்
தேய்த்ததேயுங்கியெனருங்காடுதேந்தவன்புரமெய்தினுன். (௨௪)

குதபுராணிகர், மும்மலமுமொருக்குரணத்தவருந்தவர்க்குச் சிவ
நிசிமகிமைமுரைத்து, அக்கினித்தீர்த்தவரவையுரைக்கின்றனர். முன்ன
ம், கிரேதாயுகத்தில் சப்தவிருடிருங்கோமநிதிக்கரையில், யாகஞ்
செய்கையில், அவ்வியாகத்தினது நடுவில் வளரும், அக்கினிபகவான்,
அம்முனிவர் பத்தினிகளாகக்கண்டு மோகித்து காமாக்கிழியில்வெந்
து சுவாலை யொடுங்கி நிற்பதை, அம்முனிவர்கள் ஞானநோக்காலநிந்
து சினந்து களவிலையநோக்கி, இன்றுமுதல் தேய்த்தவிடக்கடைய
யெனச்சித்தித்தமது தலாக்கினியைக்கொண்டு யாகத்தை நிறைவே
ற்றினர். பின்பு, காதலனைப்பதைச் சுவாகாவென்பவர்களும், உமக்
கென்றுற்றதென்று விளவடிமலைவியிடத்தில் நடந்ததை நாணல்
கொண்டுகற, தேவிவருந்திடனே முனிவரிருசென்று, தானையைக்
கரத்தேந்தி தாலிப்பிசைத்தருளவேண்டுமென்ற, மய்கைக்குமனயி
ரங்கி முனிவரின் வடிவமுனிவர் தேவ, சுவாகா நினதுவல்லவன்,
தக்கனதேயத்தி வில்வலகத்தைச்சுபிபித்திக் சதியுள்குங்காலிவிட
பாங்கில், முய்க்குதொழும்புபுரப்பிராணே அங்கு மறலிகுண்டத்தில்
ஸ்தானஞ்செய்து பூசித்து அவனது நாமங்களைச்சொல்லித்துதித்தால்
முன்னருவடைந்து சின்னுடைவல்லவன் வல்லவருவனென, அக்கணம்,
வந்துபதியிட்டுசொல்ல, அவனும் பையப்பையச்சென்று இசைபெறு
மிமகுண்டம்படிந்து வில்வவனேசமுர்த்தியையுஞ்சர்வாட்சியம்மையு
ம் பூசித்துத்திசெய்து பிறகு, தனதுதிசையில், தனது தீர்த்தமொன்
து கண்டு அந்திர்த்தத்தாம் பூசித்துத்தேர்த்திருசெய்துகொண்டி சே

நான் வசித்திருக்குங்காலத்து, வில்வவனப்பெருமான் கருணைகூர்ந்து
அவன்கண்முன்றோன்றவே, அவ்வகிணிமகிழ்ந்து மொழிதமொறப்பல்
கால் தண்டனிடத்துதித்து, நின்னினையடிசரணம். அடியனைக்கா
ந்தருளுமென்றுரைத்த தேயுக்குத்தேகத்திற்பெய்வைத்தீர்த்து, சோதி
யுருவமிகக்கொடுத்ததனஞ்சையனே நினது கூபந்தோய்ந்து நம்மைந்
துதிப்பவர் அழியாவிடவுவதற்கையமில்லை வென்றறைந்திளிமறை
ந்தருளி. அச்சிவபெருமான் திருவருளைக் கைக்கொண்ட கணையுந்
தனதுபுரட்சார்த்தன்.

அக்கினித்தீர்த்தவரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் அக்கு நெயிருத்தம் உஉக.

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது.

பிரபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

அறுதிர்க்கழிநெய்லாசிரியவிருத்தம்

கன்றுமழ்வன்கலியனுக்கவரவுரைத்தனமேற்கனம். மிபாவய்
குன்றுகதைபிரமபுரம்பிரமேசரெனவியைந்தகொள்கைகேண்மின்
வென்றிமமுப்படைபுணர்விலவ்வனத்தரனருளால்விடுசெர்வா
ரென்றுகையிசஞ்சிறந்தவிய பியர்க்குச்சுதமுனியியம்புமாதோ. (க)

விசுவமுண்டானவகையாதிரனினைக்குணர்வியவிகார
நிச்சயநிராமயநிராதரமெலாங்கடந்தநிமலமாகி
மெய்ச்சொருபயில்லாதோன்முபிரமத்திலுயர்வெனியிழந்த
வுச்சிதப்பங்கயம்பேரலொருபொழுதுமாயையடைந்துறையுங்கலை.

நிரியனங்கலையிடமுதிங்களைச்சித்தருவஞ்சிறந்தருளம்
புனாபிவகையினங்கவொருவடிவமமைந்திசெனென்பவரவோக்கு
மருவியவவருவினுருத்திரன்னோன்முருத்திரனின்மாயன்னோன்மம்
வருவரினியன்னோன் அஞ்சரமகரமவனருளவழங்குமாதோ. (ச)

அவரிலயன்படைப்பவரியனிப்பவருத்திரனாதிப்பவவர்கட்கெல்லார்
சிவமெனுமீச்சரனேதுகாரணராய்விவாங்குவரத்திரிமூர்த்திக்கு
ருவமையிலாதத்தமமுருத்திரனாயிற்றிமாயுரைக்குக்கோவா
மலகையினுருத்திரனேபிரத்திநுக்கும்பிரனெனவெயிந்துவேதம்(ச)

அவசையவனதுபெயரையணிகலையுருவையுணையவையுழ்த்தி
நவநவமாய்ப்புகழ்ந்துகிதம்பணியுமெந்தவேதுவினாநுன்முதன்மா
துவமையிலாவுருத்திரனையுதித்தனரோவவனேயில்லுருக்கிச
னவலிவிளங்கியடைந்ததயிதுவன்னோவனையறிந்துமறியாராகி. (சு)

ஒருகாலையகத்தொடரியயன்னெர்ந்திராதத்ததானென் அக்கொன்
பருகைவரமாய்முனீவாதகலகம்வினோத்தரியானேபதியாமென்கப்
பிரமனிருகண்சிவந்துகொழியானினதன்பர்ப்பேயோடாடிந்
குரியான்நியக்குமணியுதியோழிந்திருபுயத்திநெனீச்சங்காதி. (சு)

* அந்திராயம்ந்திரதந்திரமகன் அபுவிவிடத்தின்மைவரென்னச்
செங்கமலைநாயகனைச்சபிக்குமுனந்திருவாய்க்குனித்தினாலப்
பங்கயனைப்புவியிலுளையாருமருச்சிக்கமனம்பற்றிலாமற்
சங்கையுடனிருப்பெனச்சபித்துமுனிவரலவனைத்தகர்க்கவாழி. (௭)

சுரத்திலெடுக்கவும்பிரமன்பிரமதண்டவத்திரத்தாற்கண்ணன்மீதி
ஹரத்தடிக்கதினைத்தனன்பொழுதுநிலமலையையையுத்தியேழு
ஹரத்துமயானசலங்கம்பர்பயந்துமன்அமனநோக்ககண்டு
மருத்துமுனிவரமருடனவர்போர்விலக்குத்தருவல்லாராகி. (௮)
சென்றுசதாசிவனயெலாந்தேரிந்தவனைச்சரமசுரத்திருத்தங்கோவை
யென்அமனமயனையுயர்சங்கரனைமுடிவருமின்றஞ்சுந்தேவைக்
கொன்றையனிடச்சுரனைச்சரமெனவடைந்துதுதிசுதுங்காலை
குன்றுவிவியடியார்நண்பன்பகவன்மெய்யான்மாவாகக்கூறுஞ்சம்பு. (௯)

தேயுவிவிலங்கத்துருவாய்மாலையெனக்கனல்குழன்றுசெநியான்மாவாய்
மாயன்முதலமரர்முனம்வந்தனன்சதாசிவனவடிவைரோக்கித்
ஆயகலைமகனெனவன்மாலாதிதேவர்பயந்துவன்றியோட
வாயுவிவிலங்கத்துருச்சதாசிவனுமவனாயதழ்த்தருளுவாரே. (௧0)

அஞ்சலஞ்சனீவீரவரமளிப்பவும்கிங்குவந்தோமயன்மாலாதி
மஞ்சினுறைதேவருக்குளியானையுத்தமனனூல்வழுத்தக்கேன்மின்
மிஞ்சியநம்முடியடியையோக்குதற்குச்சென்மினதின்மெலிந்துமின்

[தேடி]
தஞ்சரெனவேனமனமெனவுருக்கொண்டரியயன்பாதலம்விண்சென்ற
ர். (௧௧)

பூதலத்தைமுனைமருப்பாற்குடைந்துபாதலங்காஅம்போந்துமாய
அதிதொடைமுடிவுமதியாதுசுவார்த்தியினுலசந்துமின்னி
வேதனையேவெறுத்துமனவேதனையால்வந்தனன்பின்விண்ணிற்சென்ற
வோதிமத்தினுருவயனுன்கிவனவாரலகனதுமுதுங்காலை. (௧௨)
ஆங்கொருகண்டகமலரைக்கண்டயனெவவிடத்துறைந்திங்குடைந்தாயி
[ப்பா]

லிங்கவிடத்தேருதியென்றுரைப்பமடியோதிமமாயிற்றையோக்கி
யோங்குசிவன்முடிவிதித்துஅயுகஞ்சென்றுமினமுலகைக்காரனை
னீங்கெவிடஞ்செல்குதிந்யென்றுகைதையுரைப்பவையனைஞ்சுச்சொல்வா
[ன். (௧௩)]

எப்படியகோசரமாஞ்சிவன்முடியைக்காண்பதெனவெண்ணித்தாழை
நட்புறவோர்வகைபுகல்வனேமுடியோரிடநடந்தோர்நண்பரென்றே
செப்புயராதலினுனக்குச்சேடனெனவெம்மிடத்திற்சிந்தைகூர்ந்தே
யொப்புமுபகாரமொன்றுசெய்குதியென்றுரைப்பனன்வருவதென்

* அக்தெயம்—உடற்றழுப்பு.

ண்டாரிராண்டத்தடைந்துநின்முடிகண்டேனெனயான்வறவேன்புங்
4 ன் ட ன ன் க ண் ட ன னெனவேசரியுளக்கவேன்கிமென்மேற்கருணையா
[வென்]

டினையுத்தக்கேசகைப்பொதுவாத்திரும்பிம்கியுறைந்தானில்
கண்டரிடங்கண்டிலன்ருனென்றான்மால்வேதன்முடிகண்டேனென்ற
[ன். (௧௪)]

அப்பொழுதினிலிலாக்கேதகையுமாமொன்றையக்கேட்டு
வெப்பமொடுசங்கரனவ்வேதனையுக்கைதையுமையுமையுமையுமையு
யொப்பகனம்பத்தரினியுத்தமனென்றிருந்துமிப்பொழுதிரத்தாலை
னிப்படைக்குந்தொழில்வாணியேயெனப்பதிவ்விரைநீங்குமின்றே.

என்றுசொலியேழைமுகிக்கேதகையேவேதியனுக்கிதமாய்க்குமு
வின்றுமுடிகண்டனென்றவமாகக்கரிபுகலநீதியாலே
யென்றுமக்காகாமலேகுதியென்றேசாயியம்பியபங்கு
மன்றமொடுமறைத்தனவ்வெலையெய்திமைமொருமவாசஞ்ஞர்ந்தா
ர். (௧௫)

திரமனுஞ்சாம்பியமுகமாய்ச்சலிக்குமணவாப்பிதந்தியிதனுபி
புரவியதுன்பத்தினுடுகிமிசவுக்கியவன்பதியிற்சொந்து
சுரமுலைமனைவிபுடன்புகல்வெனன்றனகண்ணெற்கலைமின்னேகே
தரன்சிரம்பாதங்காணயானமாயிரியுமரியுருவமாகி. (௧௬)

பாதலங்கண்டொருகணத்துக்காயிரங்காசம்படர்ந்துபலமுத்தேய்த்தே
யிதிலிநம்மாலடியைக்காண்பதற்குமுடியாதென்றிவர்துமெய்மை
யோதினனோதிமவுருவத்தியானுரைக்கணத்தினுக்கோராயிஞ்சேர்
காதுமதுகடந்திறையுமுதிந்துமுடியநியாமற்கலங்குங்காலை. (௧௭)

* முண்டகமொன்றம்மலையின்முடியிருந்துவிழவதலின்முன்புசென்று
மண்டலஞ்சேர்கைதாழ்ந்தின்றுதருண்புனென்றெனமதித்திலொ
[ன்வே]
சண்டமுடியயன்சண்டானென்றநன்முன்பொருகரிசொற்றென்றெனக்
கண்டல்சரியெனவந்தவழிநோக்கிவந்தாரனைக்கண்ணுந்நியாழம். (௨0)

* இம்மலையின்முடிகண்டேனென்றனன்மகதையுமாமொன்றிசைப்பக்கே
[ட்டுப்]
பொம்முன்மலேருஅமெனையுமம்மலரினையுமவெருண்டுபொய்மைசொன்
[விர்]
கொம்மைமுலைவாணியன்பன்படைப்புவினையிரண்டையும்குருகைகலை
[சாய]
கம்முன்வாரலொழிநீயென்றொளித்தனன்கிண்ணவாருசிரகம்சேர்ந்தா
ர். (௨௧)

*பிரமையொழிகும்கவாடியுருவெரெங்கியரையுடம்பாய்ப்பெருகுந்
பரவையதின் முழுவியிதற்கென்செய்வெனென்றுநந்தம்பதியிற்சேர்ந்
வியிழியாயிதற்கினியாஞ்செய்வதென்மாட்டினைப்புகுக்கும்பாலர்
பிரமனென்றெனக்கணியார்வானவராவெனக்கணித்துப்பெருமைசோ
ல்வார். (உஉ)

எனவழங்குந்தன் பதியைத்தேற்றிவாக்காள்வைக்கெகியாங்கு
கனகமயமானொராமணியவைமண்டபத்துயர்சிங்காதனத்தி
னையுமன்பரைப்புகுஞ்சங்கரனைப்பரையுடனேநீங்காதோக்கு
மனமரியவொருபொருளைக்கண்டொடுங்குவனங்மொலரடியின் வீழ்ந்தே

அதிமதரவாசகத்தானன்பிடுசெல்லுமமறியச்சொல்வான்
மதியினினைத்தையதிவோயையவகிலேச்சரசுமத்தபூதத்
திதவவன்பர்நண்பயின்பார்ப்பதிரமனநாதவுணர்வில்லாதென்றன்
படுசெய்யிழைப்பொறுத்தருள்வாயன்புடையேன்மீதிலருட்பார்வைநீ
[க்கி. (உச)]

படைத்தவென்றன்பதியாதல்பரிந்தருண்முன்போலினமும்பரியாயே
நிடத்தவர்பாலிப்பவர்நின்பதவினையேகதியெமக்கென்றிறைஞ்சங்கி
படத்தரவமணிபகவன்பத்தர்கள்சொற்படிநடப்போன்பதியிதாசை
பிடித்துரைக்குங்கலைக்களேநோக்கியினநகையோடான்பேசுமாதோ.
[ல்கே]

மங்கடமென்வடிவேகேனம்வனம்பொய்க்கதிமதமொ
யங்கதனுனிவனவனின்புறவேறொருவயனமறையக்கேண்மோ
பொங்குலகம்புனிதமுந்மலமறபுகக்கொன்பார்பொலிந்துமிக்க
அங்கமிசுகாவிரியென்றோரதிபுண்டத்திர்த்தத்*அதக்குப்பாலின்(உ௪)

சமக்கதிகபிரியமிருவில்வவனமென்றொருநன்னகருண்டாங்கியா
முமைக்கியொடுதொருவமெப்போழ்துமதியுகந்தவிடத்துறைந்துநின்
னெமைத்துதித்தன்பொடுபூசையிறநினனெற்படைத்தனினக்கிறைவ
லிமைப்பொழுதினளிப்பமெனலிறைவார்சொலவாணியுந்தனிறைபாற்செ
ன்றே. (உ௫)

* உதக்கு—வடகிசை.

பு பதியுரைத்ததெல்லாம்புகன்றனவெதியனமனம்பொலிந்தப்பேரழ்
[தே]

திதத்தநினைமைதரும்வில்வவனஞ்சென்றியமன்றிர்த்தத்தாடிக்
கேதகன்றமனத்தினொடுமெய்முழுதும்பொடிதரித்தக்குமணியுண்டு
வேவியாய்த்திரிபுண்டரந்தரித்துப்பொற்சிகரம்பிளக்கின்றாய் (உ௬)

பெ. வேறு.

புத்தியாயியமன்கண்டபடுகரிசீரெடுத்தே
யுத்தமமானவேதவுருத்திரஞ்சுத்திரத்தா
வித்தனைவளர்க்கவல்லகிமலையமகிழ்நீராட்டிச்
சித்திரமாகவும்பொன்செறிந்தபட்டாடைசாத்தி. (உ௭)

சுதிர்மணிப்பூடணங்கள்வல்தகர்ப்பூரச்சாந்தஞ்
சுதைமதிநன்மைவெள்ளச்சுதநவமணிப்பொற்புத்
அதிபெடந்தாபதிபஞ்சவைரைவெத்தியம்பலன்கண்
மெதுவுஅறுநந்தாம்பூலம்பென்குடைசாமரங்கள். (உ௮)

மலினைவிசிறிமேளவாத்தியநிருத்தங்கீதஞ்
சேயல்பெறுவந்தனந்தோத்திரமுடல்வலத்தினுன
பயலதுசுவனும்வில்வவனத்தரைப்பூசைசெய்தே
நபமொடுவணங்கிக்கண்ணனந்தவாரியையுருப்ப. (உ௯)

மேய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சென்னிமீதிருகாங்குவித்து
கீமயிருகண்டன்றன்னைவளர்சிவசங்கராவோர்
மோய்மலைமகடன்கோளேமூவுலகிறைஞ்சுபாதா
வகமதிமுடியாய்சன்மக்கடல்கடந்திலேயர்நாதா. (௩௦)

அர*மிருடாவராசவம்பரகேசசம்போ
பரமவானந்தனையபாயில்லோய்மகேச
வராதித்தாங்கம்வீசவதினைசடையாய்திக்
ளரியெரிக்கண்ணாகாமவரவரிசேசதேவா... ... (௩௧)

பணிசுரணமுஞ்ந்தன்பன்ரியாய்த்தேபொதா
ருணவடிவாபுராரிகுணவதிகாபரேச
கணிகருகைராவோங்காரத்தாமரைக்குச்சுரா
வணிசகாந்தாபத்தார்த்தியைவிலக்குமையா. ... (௩௨)

* மிருடன்—சிவன்.

* சூரன்—சூரியன்.

சுருவநீரசுருவதரக்கரதமிழ்ப்பாழுவர்
பரவியவதிபாதிக்கம்பரகுசாலயகணேசு
ருருவடிவநிர்வாணங்கொடுப்பவாவேதசாரா
ருருவரைமகளாநின்னைக்குடம்மையபாமவாமபாசா.

... (நடு)

தாரகையாவின்பால்வெண்டரளந்தன்பனிசுவைக்கு
நேருமெய்யாவன்பநேயபூதேசவாதி
யாரணமுடிவணங்குமனகவிச்சுவத்துக்கிசா
பிரிரதம்மாலையாபனிமதியுருளவேதன்.

... (கூ)

திருவடைவலவன்சேடன்*செஞ்சின்மேருவில்லாப்
பெருமகதேவாமேதைபேதகமாய்மயங்கி
யறிவிலாப்பிழைசெய்யுதினையன்மேலன்புவைத்துப்
பொலுமையாவென்றுபோற்றிப்புழுவில்வவனநாதர்.

... (கூ)

பிரிபமாயயன்முன்னின்றுபெரிஅவந்தருட்கனோக்கி
சருதிபதனித்தும் பின்னுங்கலைமகட்கிதைவனென்றல்
சரமசரம்படைத்தறனைக்கொடுத்தனுப்பியப்பரன்
மருலியவிலிங்கத்துள்ளோமறைந்தனரிதையவ்வேலை.

... (நடு)

மாலருண்மகனாகந்தமலர்ந்தநான்முகத்தினுலவ்
வாலயந்தன்னைநோக்கியங்கங்குகிதைந்திடிந்து
திலமாமதில்கடுளல்லாஞ்செடிக்கொழிதருப்பொலிந்து
போலியாய்க்காடுகொண்டபொருத்துதல்தொருந்தானாதி.

... (நடு)

அத்தமெல்லர்க்குநேந்தவ்வானுறைமந்திரத்தை
யத்தமொப்பாக்கிமுன்போலாலயமியற்றவேச
மத்தரூம்விச்சவக்கன்மாவையங்கருகழைத்துப்
பித்திமண்டபஞ்சாபானம்பிறங்கியகதவந்தம்பம்.

... (சுடு)

கிசரகோபுரநன்மேடைஒன்றல்*வாதாயனம்முச்
சகமகிழ்தோரணம்பதரகைகுட்டிமமனைத்து
நகைகவமணிகள்சாம்பூதத்தினுனவமாய்ச்செய்து
வகைகவையர்க்காணுவன்னமும்பொருத்திவாழ்க.

... (சுடு)

தாவியந்தனங்கன்பொங்கித்தழைக்குமநகரங்களுக்கட்டி
வானகர்க்கினைவாமென்னவளமுதுநகருக்கெய்து
பானிருமலனும்விவப்பமுதுவநாதரைப்பணிந்து
தானுறையுலகத்தன்னிறசுதுர்முகன்மகிழ்ந்துசென்றான்.

... (சுடு)

* செஞ்சின்—நாணி.
* வாதாயனம்—பலகை.

பிரமபுரம் பிழைத்தபெருமையாலந்தர்க்குப்
பிரமபுரமென்னுநாமம்பெயும்பிரமேசரென்றவ்
வானநாமமாமருமயன்அதிசுவன்முன்னொன்றோர்
சருத்தகாபியங்கனெய்தி*கைவலமடைவார்மாதோ.

... (௨௮)

* கைவலம்—முத்தி.

நேயிவனத்துமருந்தவர்க்கு, அக்கினிதீர்த்தவரவுரைத்துப் பிரம
புரம் பிரமேசரென்ற பெயர்வரவைச் சூதபுராணி கருரைக்கின்றன
ர் ஆதியந்தமின்றிச் சர்வ சாட்சாத்கார அகண்டபரிபூரண சக்சிதான
ந்தமாம் பிரமத்தினிடத்து, மோகையின் சாபை பட்டிச் சிவந்தோ
ன்றி அச்சிவத்தினுருத்திரன்றோன்றி, அவ்வுருத்திரனில் மாயன்றோ
ன்றி அம்மாயனிலையன்றோன்றி அவ்வயனில் சராசரப்பொருளனைத்து
ந்தோன்றும், அச்சராசரப்பொருளனைத்தையும், அயன்படைப்ப அய
ன்றிதைகாப்ப, அவன்றந்தையழிப்ப அச்சிவன் றந்தையிலந்திற்
ருக்கராணமர்க கினங்கும், இங்ஙனம், முத்தொழில்வல்லவுருத்திரனோ
முருமுதற்கடவுளான வேதந்துதிசெய்கின்றன, இவைசகையதிந்தும
தியநாயகங்கொண்டபிரமன்மாலிருவரும், யான்பெரியன், யான் பெ
ரியபின்ன ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கோபித்து, ஒருவர் சக்கரந்
சுழிந்த, ஒருவர் தண்டந்தாங்கவே, நிலமகைத்துமகேதுங்குக்கடல்
ததுமபக் கண்டதேவர்கள் பயந்து இப்போரைவிடுக்கவல்லவன் சிவ
பெருமானே யென்றோடிப்பணிந்து வேண்டச் சிவபெருமான், தேயுவி
லிங்கமாய்ப் பூமியாகாயத்தெரியாமல் நிற்பக்கண்டு பயந்தோடியமா
யனயனை, அஞ்சேல். உமக்கு வரமளிக்க இங்குவந்த யாழ்ப்பாடி,
மமதடிமுடியதியச் சென்மீன், அதிவாதுமெலித்துவந்த யெளிய
ரென்றுமையவன் தலைவன்செப்பக்கேட்ட விருவாள், மாயன் பன்றி
யய்க்கணத்துச்சரவிரங்காதும் பூமியைத் தெனைத்துத் தனதுவானு
ரீ வினாக்கி, அடியைக்காணாது மெலித்து மீண்டு அடியையநிலினை
தான், பிரமன் அன்மமாயரைக்கணத்துக்காயிரங்காதும் உறந்து
தருதிருநா முடியதிய முடியாதென்று வருந்து மவனெதிரே தரை
கயநோக்கிலிழுந் ஓர் தானுமலகைக்கண்டு அத்தோடு நடப்புபாராட்டி
பனை நோழுகையான் யாதுபகாரம் புரிகுவன்ருயிலும் என்னிடத்த
ன்புபொருள் பூமியிற்சென்று, சங்கரனிடத்து இவ்விவங்கத்து முடி
யைக்கட்டினென்பேன் நீயுக்கண்டானென்றுரைக்க வேண்டுமென
வே அம்மலர் சம்மதித்து இருவரும் வந்து சிவபிரானிடஞ்செப்பயும்
வெருண்டு உத்தமனாகிய நீ இப்பொய்யுரைத்ததால், படைப்பு வினையும்
பாதிநேயென்பதும் சிங்குவையென்று, சபித்து, கைதாய் இனிம

அ முன் வாரலொழியென்று மறைந்தருளினன், இமையவருந் மது
புரஞ்செனறனர். பிரமன் அன்புற்று மனையிடம் நடந்ததைத் தீய
நாயகனைத் தேற்றுவித்துக் கைலையிற்சென்று பார்ப்பதிமனாளைப்பணி
ந்துகித்து, என்ன கணவன், தெரியாதிழைத்த தீங்கைப்பொறுத்த
முன்னம் போலாகவருள் செய்யென்னுங் கலைமகளை, அருட்கடந்தோ
க்தித் தென்பாரிற் பொலியுங் காவிரி நதிவடபாங்குள்ள, நமக்குப்பி
ரியமான வில்வவன மென்னுந்தலத்திற்கு, நின்னாகுசென்று அன்
செழுந்தருளிய நம்மைப்பூசிக்கின், இரண்டு முண்டாகுமெனக்கேட்டு
நாயகனுக்குச்சொல்ல, அந்நான்முகனங்குசென்று யமதீர்த்தமாடி வெ
ன்பொடியக்கமணிபூண்டு, அத்தீர்த்தத்தினால் சிவபெருநானே அபிடேச
அலங்கார வுபசார முதலிய செய்து அகி புகன்று, விச்சுவக்கன்மா
வையழைத்து அவ்வாலயத்தைக்கனககண்டாண்டு புதுக்கி அநேகமண்
பழதலியவைகள் செய்வித்துத்தனது பெயரால் தீர்த்தமொன்றுகன்
டு வில்வவனேசன்நிருவருள் கைக்கொண்டு படைப்புத்தொழிலையும் பா
ரதிநேயனென்பதையும் பெற்றுத் தனது புரஞ்சார்ந்தனன், ஐதலாற் பி
ரமபுரம் பிரமேசரெனப் பெயர்வந்த விச்சருக்கத்தைவாசிப்பவர்க்கு
பவர்கைவலம் பெறுவரென் முனிவர்கட்குச் சூதபுராணிகர்புகன் னர்.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

விச்சருக்கம் கூறு திருவிருத்தம் ௨௪௪.

விவமயம்.

பத்தாவது

அரியீசனென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

வேதனாமப்பதிக்குமவ்ரனுக்குமவிளங்க
வோதினோமிரிசனென்பதுமினியுரைப்போவ்
கரதலாவினுகேட்டவர்பலனையுச்சனிப்பார்
பொதவேதியரேயெனச்சூதரும்புகல்வார். ... (௧)

பண்டுவெள்ளியங்கிரிதனிலாதியாம்பரம
னண்டர்மாமணியாடகத்தாலிழையவைசேர்
மண்டபத்திரியாதனத்தெழின்மலைமகளோ
டென்னடிசைத்தலத்தோருகந்திறைஞ்சவந்திருந்தார். ... (௨)

அந்தவேலையிலரியயனமாருக்கிறையா
மிந்திரன்றிசைத்தலைவர்கந்தருவர் நல்லவக்கர்
புத்தலிஞ்சையர்பன்னனர்க்குடர்மபுருடர்
நந்துகியகர்க்காரணர்கித்தர்கின்றாரும். ... (௩)

மிக்கனய்த்தவரனைவருமன்பொடுமேலி
நக்கனைப்பணிந்தவனருளேவெனாலேவர்
பக்கமேதியங்குகிருந்தனர் சுரர்பணியான்
மைக்கனவானவர்மடந்தையர்தனிற்சிலமடவார். ... (௪)

புத்தகாலிந்தனத்தமலமைந்ததிலதிற்சேர்த்துப்
பாய்குறாபங்கர்ப்பூரநந்திபமும் பொருத்தித்
கண்டமாமுசத்தேவிக்குஞ்சிவனுக்குஞ் செலுத்தித்
ங்குமன்பு வினையமுடனவரடிதாழ்வார். ... (௫)

புத்ததாரகைகேட்டுநிலைக்கொடுபோற்ற
வாய்துடைசிலர்மந்திரமலர்கொடுசேர்த்த
வார்த்த ஞரியமன்பொடுசிலருகந்தடிக்க
முத்திலா... னர்*முனைவளைபலபலமுழக்க. ... (௬)

*முடி—வென்னம்.

சுத்தமாதவர்கிலராகிவெனத்துதிக்க
நத்துநேர்க்களத்தாரம்பையோடினஞ்சிலர்நடிக்க
வொத்தவித்தொனிகம்மியவியுக்கத்தினுமைபா
கத்தர்நெற்றியிற்சுனமெனச்சிறுவெயர்கலிப்ப.

... (எ)

செந்துமேவர்கிலையரன்சுனிட்டினைகொடுத்திப்ப
வந்தவேலையவ்வெயர்வொருதானவனாக
வெந்தழற்கணன்வேதனையழைத்துநம்வெயர்வில்
வந்தவவுண்ணுக்கொருபெயரியல்புறவகுத்தே.

... (அ)

இல்லறத்துறவதுவைசெய்தவன்பெயரியைய
நல்லமாரகர்க்கெய்தொளிரவமணிக்கனகம்
புல்லமாமுடிபொருத்தியிங்கெகெனப்பினிதன்
சொல்லுமேவலினுன்மலர்வேதியன்றுநாய்.

... (க)

வேலையாயடைந்தவனதுவிண்டொழுடியுரு
சாலநீர்மலிபாதல்துருவியதானூர்
தூலமேனியுநோக்கிமிக்கவுவியந்துடனே
சீலநீர்கொடுமந்திரித்தவன்மிகைதெளித்தே.

... (கௌ)

அக்கணத்திலவ்வண்ணைச்சிசுவடிவாக்கி
பெக்கிமுக்கியுமெடுத்துத்தன்மடியிசையிருத்தி
வைக்குராமியனுக்கெனவென்றெனுவாளை
மற்கடக்கரத்தாற்புருடியினிடவகிந்தான்.

... (கக)

அந்தநோய்பொறுக்காதயன்வருந்தியுமநூர்
நகரகானவன்மேற்சொரிந்தனலெனநனைப்ப
வுந்திவன்மடியைவிட்டவுண்ணுமொதுங்க
விந்தவேதுவிந்தாரனைப்பெயரிசைந்தே.

... (கஉ)

பக்கமாயழைத்தவன்பெயர்ப்பெறவகல்பதியொன்
றக்கணத்தினினமைத்துநன்முடிபுனைந்தியாரு
மெய்க்கவாழியக்கனமகள்விருந்தையைவேட்டுத்
தக்கசெய்தியெலாமயன்சுவனுக்கெச்சரித்தான்.

... (கங)

ஏமமாஞ்சிவன்வெயர்வினிலெழுந்ததனையந்த
நாமமெய்தியசலந்தாரணையர்மின்னுரை
நேமமாயொழிந்திமையவர்க்கிடர்செயநெடுநாள்
மீமையுமுன்றனைவன்மடியகைவிழைந்தே.

... (கச)

* புருடி—புருஷம்.

அண்டர்யாவருநரதன்மனைநயந்தனுப்பக்
கண்டுநானவன்கனிவுடனெழுந்துபசரித்தே
யன்மணம்பதிக்கடைசெயதுன்றயெனவவன்பால்
விண்டகாலையினூதர்சிறுநகைவினைத்தே.

... (கக)

விண்ணிடத்தினிலோர்மறையுண்டதையிகழ்த்த
வுன்னிவந்தனமியாதெனினுன்புழக்கினையாம்
பன்னிநன்சிலையவனையொப்பாருமெங்குமிலை
யென்னுங்காலையவ்வவுண்ணுமுனிதனையிங்கி.

... (கங)

காந்திரற்குணமிளமையேருஅநலங்கற்பு
வாய்ந்தநம்மடையாடனையிகழ்த்திடுமவகையை
யாய்ந்துசொன்னினென்றவுண்ணுஞ்சொல்லுநியறைவான்
காந்தைமேன்மயலாய்ப்புகன்றனையொருகணிகை.

... (கௌ)

உருவயெளவனநற்குணமொழுக்கமுள்ளவளாய்
யருகுதும்வழியாய்ப்புகதுவரினக்கதுகே
நிருமைவென்மலைமேற்பலையேற்பவன்சுவனென்
ருருவனுண்டவன்மனையவன்ருணமெழிதுருவம்.

... (கஅ)

இளமைமுன்முறையிசைந்தவளவனுக்கினையாம்
வளமையாதவினவனின்னிடம்வரவழியே
துளவெனப்புகன்றம்முனியேசியவுடனே
நளிர்கன்மங்கையைக்கொணர்வரத்தானவனடந்தான்.

... (கக)

அக்கணத்தினின்விருந்தையாமவன்மனைதகைத்தே
பத்துதனகரத்தலனோடுகரபகர்வான்
மக்கபொரினில்விருப்புஅநாரதர்வினனும்
பொய்க்குளாய்ப்பலியாறயந்தியின்மனம்போக்கி.

... (உௌ)

அறுசீர்க்கழி நெடி.லாகிரிய விருத்தம்.

தற்குத்தியன்அலகமெல்லாம்வளர்க்குந்தந்தையான்
பாடிமர்த்தமலைமகனொப்பாருமளித்ததாயவன்மேன்
மோகித்தென்திக்கெடுத்தவரமுயலுமுயற்சிறுடியான்
காகத்தினுக்கினைநருந்தக்கனவுதனிலும்வாயாதே.

... (உக)

என்அதீதம்வெழுமொழிக்குனிசையாதெழுந்தமதத்துடனே
சென்அகையைவிழுமுன்னத்தெவனைந்துநெரித்தோடி
குன்றியொளிப்பதெந்தரனுக்குன்அவிவியும்பொர்வினைப்ப
வன்அநாதன்வெற்றிபெறவண்குவிருந்ததவம்புரிந்தான்.

... (உௌ)

ஏலக்குழலிலிருந்தைநற்பிகல்கொண்டவுண்ணெகோளாய்ச்
குலக்காரத்தன்முவுலருந்துணிக்ருந்திறத்தன்சமனெடுங்கக்
காலிடிலைமுக்கண்ணெடுகதிந்துப்போர்செய்வகையறிந்து
காலக்கமலக்கண்ணன்மனங்கருதிவேடத்தெதியாடி. ... (உரு)

தொண்டிபுரியுமாணக்கர்சூழவிருந்தைமனைக்கடையக்
கண்டிருந்தையெழுந்தாமனங்கனிந்துகமலப்பதத்திணையிற்
றெண்டம்புரிந்துவினையமொடுதேவரிங்கெழுந்தருள்
பண்டிதவத்தின்பயன்யாதோவென்றுமுகமன்பரிந்துரைப்பாள். (உச)

பாரிற்றழைக்குமுயிர்களுய்ப்படிசஞ்சரிக்கும்பதத்தறவா
யாருந்துதிக்கமுந்துமுணர்ந்தமர்ந்தோயென்றன்மனத்தினை
சேருங்கவலையொன்றுளத்தேதென்றல்திரியுலரும்
*வாரமியுந்துபணிசிவன்மேல்வாதாவெழுந்தமதத்துடனே. (உரு)

என்றன்பதிசென்றமர்வினைப்பாளிறத்தல்பிழைத்தல்தோர்வைவெற்றி
யொன்றுந்தெரிந்ததிலையிதுருரைக்கவேண்டுமெனவிருந்தை
நின்னுமொழியவெதிவேடமெடுத்தவரிகண்ணினாமுழித்தே
யொன்றுயுயர்சமாதியினுலுணர்ந்தல்போலநகைமுகமாய். (உச)

சுத்பின்மிகுந்தவிருந்தைமனங்கனிப்பவுரைப்பரஞ்சாதே
பொற்புமிருந்தகாரிகைநின்புருடனுயிர்க்குச்சேதமில்லை
யொப்புமொழுகுத்பொரானுன்றன்பதியங்குறைந்திடச்செய்
விப்பமெனவவரைநோக்கினிளங்குணைகலைகேடு. (உச)

நமதுமொழுவின்டவனையிந்தநகரிந்தொணர்தியெனவனுப்பி
யினையினவனேநோக்கியங்குருவேமென்றியம்பவ்வ
னொழுகையின்பலியருந்தியேருவீரென்றுபசரிக்கக்
கமலகேளவனொடுகிழ்க்கணவன்வரட்டுமென்றுரைத்தே. (உச)

தனதுமனையிற்சென்றுசுலந்தரணைப்போலவுருவெடுத்து
வனசக்கண்ணவன்மனையினமதுத்துஞ்செல்கவவன்மகிழ்ந்து
நினைவிற்சுவனவனென்றதுவென்றீராற்றைலமுழங்காட்டிக்
கனகத்துவின்மின்னவமணியின்கலங்கடரித்துமலங்கரித்தே. (உச)

நிலவுமுதுவல்லினைத்தகடுநிரம்பவாறுசவையுடனே
யிலகுமுதுமருத்திவைத்தேயிலைபாகருளித்தானுமு
கலையும்பணிரித்தரித்தசனங்கனியோடருந்திரவடணி
பலபொன்னிதைந்சுமஞ்சுகைப்பதியென்றுகந்தே. (உச)

நன்னகலசமுலையருந்திக்கட்டியிதுக்கிணியிதழை
யுண்ணுமமுதமெனவருந்தியுடையவித்தங்குடாழிப்
பண்ணுந்தொழில்களனைகவிதம்பரிந்துபோகவிலைத்தலுடன்
வண்ணவிருந்தைநற்பகன்றவகையாலவுண்ணவந்தொலைந்தே. (ருக)

மெலியும்மேச்சிலவன்றனதுவிசலங்குலியாந்திகிரியினுற்
பலவுமுனிந்துமுடித்தலையப்பதியவரியன்றேவுகற்போர்
மேயுஞ்செருவின்மடியுமவன்வாரந்தலையுமவலிமுடியுந்
குலவியெடுத்திவிருந்தைதுயர்கொண்டகலங்க்கொண்டுலைத்தார். (ருக)

வைக்குங்காலத்தடிமுடியையமாதுநோக்கிமனஞ்சிலைம்
பிக்கவெழுந்துகப்பட்டிலவரும்பிரியவரியையுலகளைந்துந்
தக்கவருளாற்புரந்தளிக்குந்தயவவிடுத்தகண்மனதா
யொக்குமெனதுநாயகன்போலுருவமெடுத்தவாஞ்செய்யாய். ... (ருக)

ஒங்குங்கற்பையழித்ததினாதுபலமாகநின்மனை
தாங்குஞ்சிலைநின்றலையிண்டுந்தரிப்பக்கண்டென்போலிரங்கி
யெங்குடவதெனச்சுபித்தேயிறைவன்றலையுலகையுடனே
விங்குமுயிறைக்கணவீனிடவிடுக்கவரியுங்கற்புடையாள். ... (ருக)

சாபத்தினின்றுக்கலங்கியிசுச்சலித்துவிவையுலகை
தாபத்தொடுகல்லாய்க்கிடக்குந்தருதியவன்கொளந்தலையுந்
சாபத்திலையுங்கன்பொதலித்துத்திருமினெந்தலித
புத்தலையெனன்றிதனையகற்றமனத்தினுராய்ந்தே. ... (ருக)

கோகனகத்தக்கவையுமவருந்தையுயின்புறுஞ்சல
மெனையுமவித்தலகம்புரக்குந்தலையெனவிருந்தம்
பூததொடுகற்பகம்பொலிந்துபொங்கியுயர்பொன்மலையுயிர்
வாருந்திபுனிதத்தலத்தின்மாயன்சிலநாண்மருவினான். ... (ருக)

இவ்வாறென்றும்போகவிலித்தியையகற்புடையகருந்தையு
நெருங்கவாச்சாபத்தனைநினைந்துள்ளதையுமாயன்றனைநோக்கி
எனவந்தகங்குளையவாணிதேவதேவகிற்
செவ்வாய்ச்சுலசநாதாநிந்திந்தைகலக்கந்தீர்வதற்கே. ... (ருக)

தக்கவகையொன்றுளதுசாபயிரண்டுந்தவிர்வதற்குந்
தெற்குவிசுப்பிரிடைப்பொலிந்தோர்சுதுசையைவரையுதித்துப்
பகடுபற்றைமுதல்யாருப்படிந்தபேர்க்குத்தியளித்து
பிக்கபாவமாந்தருவினவேரைக்கலையும்பொன்சிலையுடன். ... (ருக)

இலகுமதற்குத்தரகிசையினிறைக்குப்பதியாப்பண்ணியங்கள்
பொலியுயிமாய்க்காமியங்கள் பொருந்தக்கொடுக்குமதத் தவமாய்
யலகில்கற்பவியுதியுமழியாவில்வவனமெனவோர்
தலமுண்டதனிற்சாபமகாதாபாவமாயிருக்கே. ... (௯௯)

எல்லாப்பரமபாவனமாயியமன் தடமுண்டவ்விடத்திற்
பல்லார்பணியப்பயந்தவிர்க்கும்பகவனென்னச்சம்புவென
எல்லாமவளர்க்கவல்லாளோடினறவருறைவாத்தலத்திற்
செல்லாரமேனியாப்போயச்சிவனைப்பணிந்துபுகைசெய்தால். (௧௦)

எழுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணத்தின்முக்கணத்தனருளிஞனவ்வாயிழை
வைக்குமிக்கசாபநீங்கிவாழ்வையென்னாயவ
னெக்களிப்போடத்தலத்திசைந்துபத்திசெய்பவர்க்க
கொக்கலாய்க்குளிர்ந்ததிங்களுதையகோடியென்னவே. ... (௧௧)

நன்மையாய்வளர்க்கவல்லாயகிக்குநாதராரு
கின்மயத்துருப்பொலிந்ததேவர்தம்மைவிதியுடன்
பான்மலர்த்திரட்கொடும்புகழ்ந்துபுகைசெய்துடன்
நன்மனத்துகந்திடுததாழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியே ... (௧௨)

மத்தகத்தினிற்றுணைக்கைவைத்துநாசமினறியே
யத்தரானகரன்பொன்னடிமனத்திருத்தியே
யொத்தநறியானமாயுறைந்தசெங்கண்மாயன்முன்
றத்துயர்த்தரங்கவாரிதாவுசொன்னவல்லிபோல் ... (௧௩)

ஒளிசிறந்தசெஞ்சடைக்குளுற்றவிறுரேகையுங்
குளிர்களங்கனங்கிவெம்மைகொள்பதங்கனயனமும்
வெண்கிருந்தபொடியணிந்தமெய்யுமுன் துபுண்டக்
*குளமுமந்தநடவிலாவுகொள்ளலங்கலதரமும். ... (௧௪)

வெருவுமாலகாலீலமேவுநீள்கீவமு
ஊரவிசைந்தகங்கனங்கலன்கள்குண்புலங்கனும்
பரிதிகோடியொளிசிறந்தபடிமகமானமெனியும்
வரிபுரந்தமற்புலி*துவக்கணிந்தமத்தியும் ... (௧௫)

பத்தருக்குவரமுகந்தபயமளிக்முத்தமுந்
தத்துழைக்கையும்பல்கோடிசம்பராரியுருவமு
நத்தமொத்தகாலனைச்சினத்துதைத்தபாதமும்
வத்துவாய்க்குணங்கடந்துவரத்தியானவுருவமும். ... (௧௬)

* குளம்—ஊர்
* துவக்கு—தோல்

கிளங்கமுச்செத்தினுக்குமேன்மையானநாதராய்த்
தளங்கலாப்பொலிந்தலர்ந்ததாமரைப்பத்தராய்
புளங்கனிந்துசத்தையாகியோதுமுன்னுவடிவராய்
வளங்கொள்சம்புவாய்க்கேசராய்க்களாமயத்தராய் ... (௧௭)

புறங்குவிழியராய்ச்சங்கரனெனும்பெயர்த்தராய்
மிருடராயனுமயத்தராய்விளங்குசாந்தராய்ப்
புரையெலாவளர்க்கவல்லவட்குதந்தபாகராய்
மருவுமவில்வவடவிதாதர்வந்துதோன்றமாயனும். ... (௧௮)

அன்பிஞலுதகந்தடுத்திடுத்திறைஞ்சியே
யின்பமுண்ணிறைந்துபெயர்வியேதளர்ந்தமொழியிடு
லன்பர்நேயதேவதேவவம்பிகைக்குராயகா
மன்பொலிந்தசேகரரன்மறையிந்தச்சம்புவே. ... (௧௯)

விச்சுவச்சொருபடித்தவிச்சுவத்துளானவா
விச்சுவத்தினதிகனேவிகாரனரவுருவனே
நிச்சயச்சொருபவோசைநின்றபிரமசொருபனே
யிச்சைமாயையக்கடந்தவெண்ணதற்குருதவா. ... (௨௦)

அலருபவற்புலபதுலவற்புருபனே
புலமாதியாதுதானமுங்கடந்ததாரனே
புலமின்றியேசடச்செக்குசடத்துயிர்களாங்
தாலனேசடாசடத்தினுக்குயிக்காரனே. ... (௨௧)

காரணவாரூபனயதைக்கடந்தவுருவனே
கருமேகவுருவனேயனேகவுருவவேகமாய்ச்
சேரனேகமாகியுஞ்சிறந்திலங்குமுருவனே
புருமைந்துகோசவுருவனேயதற்குமதிகனே. ... (௨௨)

யாதுகோசவுருவனேயவாறுநேரசவதிகனே
வீதுநாகிவிதினுக்குவிறதானசுத்தனே
அதுதுணைக்குதுணைகடக்களன்றசருவனே
தாநிலாப்பராபராசித்தானசந்தாரனே. ... (௨௩)

காலமேதோற்றுமுருவவதனைக்காதுநயனவுருவனே
காணத்தோற்றுதற்குநோக்குதுணைவிதக்குநீண்டவா
புதுமனதுவாக்கினும்புகாதகன்றாரனே
கோணமுனியாறகன்றுகோதிலாதவுருவனே. ... (௨௪)

னேக் அக்கலகத்தாய்ப்பட்டவசுரன் மனோமொழி கேளாமன் இமையவ
ர்கலங்கக்கலையிற்சென்று குன்றியிலையப்பெ. ருவனாய்கன் மடி
யாத்ருந்தவஞ்செய்யும் விருந்தை கத்பில் வல்லமைகொண்டு வளர்வ
தைக்கண்ட மணிவண்ணன் மாயச்சன்னியாவெழுவுகொண்டு மாணுக்க
ர் பலர் குழ வருவதைக் கண்டெழுந்து தன்னுதிட்டுத் தேவரீர்தர எ
ன்னபுண்ணியஞ்செய்தனனெவனுபசரித்து முக்காலமதியுந்தத்துவ
னானியேழுந்தொழில்வல்ல நினைவென புறமுனை நாயக
ன் இறத்தல் பிறைத்தல் தோல்வி வெற்றி இவைகளிலொன்றையுரைந்
தருளினான் கன்னாடிச்சமாதியிருந்து கண்டவரீபோல் நகைத்து நின்ன
யகந்தயிச்செய்யில்லை நஞ்சுடையனப்பி யழைப்பிக்கின்றன மென்ற
னப்பி விருந்தையை நோக்கி நின்னைவருவந்தபின் நின்னையிற்முதி
பெறன்றேறி, அச்சலந்தரணப்போலுருக்கொண்டு பின்னருமவகிடஞ்
செல்லவே புருடன் வந்தனனெனம்குற்றது ஸதானுக்காரஞ்செய்க
இன்னமுதகுத்திப்பாகியவளித்துத் தானும் பொற்கலைநற்பல ருனெந்
னிகலிழைத்த மஞ்சரியசுப்படுக்கு அவனைக்கண்ணிரான் ட்டித்தழு
விக்லமிதழருந்தி உடைகெழுத்துக் கலவிசெய்து போகம் நோத்தலா
லவள் கற்புநிலை குலையவே கணவன் வலிகுலைந்து சிவந்த
ரத்திரிகிரியாலறுப்பட்ட மணிமுடித்தலையையும் அவன் சிலையையும், சன்
னியாகியாலறுப்பிய மாணுக்கர் கொண்டுவந்து முன்னவைப்பெ, கண்டவி
ருந்தை கலக்கக்கொண்டு கடுங்கிக் கபட்டிலவந்த மாயனைநோக்கி, என்
னையான் போலுருக்கொண்டெனது கற்பிழித்தமையால், நிமலவுரு நீ
கி நீகல்லாக, நின்றலையுரு சிலையுத்தரிப்ப நின்மனவி கண்டேக்கமடை
க்கடவதென்று சாபியியம்பி நாயகன்மையும சிலையும களவிற்பெய்து
தானும்கன்னலிலேறினன், பின்பவ்விருந்தை தந்தசாபத்தால் மணிவா
னன் கலங்கி நாம் நிமலவுரு நீர்க்கி கல்லாகதெவ்விதம். நமதுதலையுரு
சிலையுத்தரிப்படக்கண்டு திருமகளேக்கமுறுவதெவ்விதம், இதனையெவ்வி
தமகந்தலச்செய்வோமென்றாய்ந்தமனநீனனாய், திருவைப்பிரிந்து, பொ
ன்மலைமுடியிற்சின்னானிருந்தவ்விருந்தை சாபத்தாலுள்ளமுடைந்தருந்த
வம்புரிந்ததிருமலை, ஆகாயவானி நோகி டிஹைசலகைநாயகா, சையையி
ற்பிறந்திலவையம்பொலியத்தென்னிசைச்சல்லம்பொன்றிசுந்தாவிரிப்பு
னையநதியின் வடபாணண்ணிய விலை வனமெனந்தலத்திற் சென்றும
தீர்த்தபுழுந்து வில்வவனேசனையு மல்லாம்வளர்ப்பவனையும் பூர்த்து
வந்தால், எழுந்த சாபவிமோசன நிர நன்மைபுண்டாகுமென, அவ்
வாறேநாரணன்செய்தீர்த்தமாடிப்புகித்துத்து திசெய்து, தனதிருசு
ங்ககிச்சிரகிச்சுப்பி வில்வவனேசன் திருவடியைச்சித்தித்து நித்குமா

ன் முற்றென்று மக்கடி ஐவர் மாயன் கண்டு களித்து ஐனந்தபரவசனாய்
வீழ்ந்துவிழ்தினைகல் துத்துவநாமசங்கீர்த்தனஞ் செப்பி, அடியேனே
நின்றிருவடிக்கடிமைகொள்ளென்றமலை, மாயாவில்வவனேசன் மகிழ
ந்து நோக்கி, விருந்தையளித்த சாபயிரண்டில், ஒன்று நீ இராமாவதா
ரம் செய்வாயப்போது நினதுமாயமான தலையையுஞ்சிலையையுங்
கண்மனைவானகிபுலம்புவள், மற்றொன்று நினதங்கிசந்திலொன்று உல
கத்தார் டெயும்புடி சாலக்கிராமமாகுமென்று புசுன்று திருமா
லுக்கு விடையளித்து, இவையுருவனமதைத்தருளினர். பிறகு திரு
மால் பணிந்து துதிசெய்துஞ் சிவபெருமானுரைப்படி. அவன் தங்கி சத்
திலொன்று சாலக்கிராமமாகவே, முடிவுகத்தாரும் அலைப்புகித்துவரு
கிறார்கள். இராமாவதாரமாயிரவனனோடு போர்புரியும் போது மாய
ச்சிலையையுந் தலையையுங்கண்டு ஜானகி புலம்பினன், இக்காரணத்தா
லாயிச்சரேனப்பெயர்வந்த, இக்கதையை ப்படித்தவர் கேட்டவாப்பா
சாப் மொழிந்து மோட்சவாழ்வாய் பெறுவார்கள்.

அரியசரேன்னம் பெயர் வரவுச்சுருக்கம் முற்றிய.

சுருக்கம் 40-க்கு திருவிருத்தம் 120.

உ
சிவமயம்.

பதினென்றாவது

விப்பிரணுக்கு நேத்திரமருளிய சருக்கம்.

எழுதிர்க்கழிவெடிலாசிரியனிருந்தம்.

இயல்பெயுவில்வவனத்தானுக்கரியீசனெனப்புவியிற்
பெயர்பெறுமேதுவிளம்பினமேல்விழிபெறுவருணைரென்ப
பயில்பெயர்வருமொருகதையுண்டதில் வெகுபக்கமிறைககாரு
நயமுறுபுண்ணியமாமெனமுனிவரர்ந்தமொழிவர்குதர் ... (௧)

கிட்டினைநதியோரத்தினிதூயர்சக்கிரவரமெனுகரின
மட்டடர்வேதமுதற்கலைகற்றறிமறையவர்பலரவரி
னிட்டையரன்பதபந்திபொறுமைமறைநிறைசிவசன்மனெ
கிட்டமறையவனவன்மனைபுண்ணியசீலமிருந்தவளாம். ... (2)

சீலவதியெனநனாமியசைந்தவன் சேர்ந்திருவருமகிழ்ந்து
காலையிலெருவனிதைபிறந்தனர்சன்மகிழ்ந்திளமை
மாதுறுவன்னிபர்தன்னைவரித்துயர்மணவிதிமுறைசெய்தார்
வாஸிபமேகிமுதுக்குறைவாய்மணமகனிடமவர்கென்றார். ... (௩)

புத்திரியாவருமவர்வல்லவர்மனைபுகியபின்னவர்தாம்
புத்திரரின்நிவிரங்கியுமன்பொடுபூசுரருக்குநிதம்
மத்தமசனம்வத்திரநென்மணிமுதலாய்வெகுவிததானஞ்
சுத்தவிரதமுயர்தேவர்கள்பூசைதுவண்டுவருந்துதவம் ... (4)

கித்தியமாகவியற்றுமுகிருவர்நிசுழ்ச்சியினும்பா
வத்திறுமோர்சுதனைநகளுய்வரவதுகண்டவரவெகுதன்
பத்திறுமின்பத்திறுமுன்புண்ணியபாவமிதென்றினிமே
லெத்தொழில்செய்வதெனக்கருதிப்பினியநதிடுவயதைந்தில். ... (5)

தூய்மறையாசமுநூலுமணிந்துமுன்னுலையில்ந்பவவன்
மென்மைநாமறைசுமைபனிரண்மிருந்திடுமுன்கற்ற
தான்மதர்விபுளசனிகைவிசாரித்தந்தகனெனவமையா
தேன்மலைவாகியலைந்தனமென்றுயர்ங்குவருந்தியுமே. ... (6)

* சமைவருடம்.

மனைவிதிருக்ககல்புத்திரனோடும்மறையவனீராட
றனைமனதுன்னிவளங்கன் ஊங்கியதன்பதிலிட்டேபி
பனிரதிடமரியரனுறைகோயில்பணிந்துயர்தானங்க
ளனுதினமருளொடுசெய்துமிதலைக்கக்முருததனால். ... (௭)

அகமகிழ்வின்நிதடந்துநிரிந்தக்கங்கலையுங்காலை
மகிமைவிளங்கியநந்திசயிலமதில்வந்துபிணுகினீர்
செகுபுனிதம்பெறமுழ்கியவுழையொருநிலைமரத்தடியின்
வகிர்வரியுமுளையினதளாதனமிசைவடமாநிழலிறைபோல். ... (8)

சடைமுடிபொடியுடநிரிபுண்டாநாதநீர்வவர்க்குமணி
வடமுறைபுயமிசுமரவுரியிடையுடன்மலர்விழிதனைமுடி
யுடன்மிசையுங்கட்டமனம்பற்றுதுத்தமமகிமைபெறு
திடமுளதவத்ததியவானந்தந்தேசுகளைக்கண்டே. ... (9)

உளமகிழ்வொடுமனையவன்மகவொடுமுனியுழைமுசன்நன்புதனிந்
திளகியமனதுடனஞ்சலிசெய்தவனெதிர்நித்குமுருந்த்ச
மளவுமகனின்முனிவிழிமலர்தரவடியில்விழும்வரை
யளினினைதவந்தியவானந்தனழைத்துயர்பெய்தியனே. ... (10)

எவ்விடம்விட்டிங்கெய்தினையினியேகுதலெவ்விடமென்
வவ்விடமின்றியசிவசன்மாவெனுமந்தனனும்புகல்வா
ஏவ்விளங்கியகிட்டினையருகொருநகர்சக்கிரவரமென்
வவுலகுந்துதிசெயவுண்டநகரெய்தியிசைந்திரொன் ... (11)

*எங்குட்டத்தமுதம்பலவுருவெனவேயந்தவெழிற்சுதைகள்
பொங்குதித்தனரக்கவர்தம்மைப்போற்றிவளர்த்துவருந்
துங்கமிட்டவன்னியர்கட்சருமறைசொல்லியவனமீந்தே
மங்கலமுத்தவரவர்வல்லவர்மனைமன்னினபின்னரவாய். ... (12)

சுபலபுத்திரிபெற்றென்னோர்புத்திரபாக்கியமிலையென்னிற்
தலமுந்தனதானியமுயினம்பலசம்பத்தும்பெற்றென்
திலுருமிகப்பயனும்பரபயனுமெய்தாதெழுமையினு
நலனும்விளங்காணும்விளங்காநகரகப்பயனாகும். ... (13)

*கந்தமிலாமலர்நிங்குளிலாசிகிதற்றிவுறுபுலவர்
குந்தலிலாவகைநன்குளிலாவுட்கொங்கையிலார்சயன
மைந்தனிலாமனையென்றுவமிப்பவரவாய்மையினுறுமொழியைச்
சிக்தையி துன்னினரைந்தனம்யாதாத்தேயடைகுவமென்து. ... (14)

*என்னியதைத்தரும்புண்ணி பமொன்றேயென்றெண்ணிப்பலவாம்.
புண்ணியமுந் தனமந்தகனையொருபுத்திரனுந் தன்னமுன்
பண்ணியவினாநன்னியதென்றோம்நிப்பகர்வயதைந் தினினா
என்னியவிதிமுந் துண்ணிவித்துநலந்தருமறைபயில். ... (சுடு)

*ஆண்மராரிலிருமறைகற்றனனாயினுமந்தகனா
யிண்டியதாற்பலகனிகைவிசாரித்தியையாதேய்க்முகமாம்
வேண்டியநதிலுமறழ்ச்சித்தானம்விதித்தரியரஹையுந்
காண்டருதானங்கண்மேடுசெய்க்கிருகண்களுமுததனாள் ... (சு௯)

*முசமுமெலிந்தகமகிழ்வுயிழ்வுமுயந்திதருங்கால
மெமைவிளங்கியநின்னடிகண்மெனங்கின்னநின்னருளாத
சுசமுறவிருவிழிபெற்றிமதயேயதுயரசுல்கெய்வாயென்
றமகலந்தன்னமொழியவுநித்தியவாநந்தனெனுமுனி. ... (சு௯)

ஆத்தியவன்பயன்முற்சன்மவினையறிந்துதெளிந்தறையா
னிச்சகமிசைசொங்கண்மெனநாமயிலங்கொருதேயமதின
மெச்சியபாடலேபுரமெனுகருநைவிப்பிரளிவன்வெகுபேர்
அச்சனனெனமறைபயில்வோர்நம்மைத் தாடித்ததிமதமாய். ... (சு௮)

மனைதன்மகவிலவளொடுகடமகிழ்ந்துயர்புண்டாழிட்
டனகெழுமொடியக்குமணிச்சுமன்றிநிதாங்குவநிந்
தனையவரடியவர்தனைநிந்தனையொடுதாழ்வுமொழிந்துயர்வோர்
புனைபுண்டாமிட்டவரெனவுணவுபொருந்தவளித்தரனார். ... (சு௭)

அடியவராயக்குமணிவிபூதியணிந்தவரைச்சுண்டால்
வெடிருரலொடுகிட்டினவெனவிண்டிருகண்முடித்
கொடுநெறிசெய்வதினாலவன்மனையிங்கோததுகலையுண்டுவோர்
விடமணிசிவனடியாருயர்மறையவர்மேவிலரவ்வேலை 20

உச்சிப்பொழுதிற்பகிநாகத்தினுமுன்அபின்மானுக்கர்
நச்சுக்கண்ணுவுமுனியசனத்தினேநண்ணியவன்மனையே
மெச்சிச்செல்லுமுளவனிவரஅசிவவேடமதைக்கண்டே
தச்சித்தெய்தகவாடமடைந்துச்சுதியினுட்போனாள்; ... (சு௮)
செ-வேறு

அடியசசைஅமவனையிடுகவதட்டிமுனியொடுகண்ணுவர்
விப்பிட்டுக்குளிகழ்ச்சிபெற்றிகழ்வேடுவாபகிதாகமா
யெயப்பிளப்பொடுவந்தநம்மையிசுழந்ததானுமுருந்திராக்
தப்பருஞ்சரம்பென்னேநிறணிகடவுளன்பரைநிந்தனோ. ... (சு௯)

பெசுக்கையினுதுமினிபிதவியந்தகனென்னவே
யேசயாவருமுன்அசன்மெடுப்பையென்அசபித்தஜர்
வாசுவிப்பிரரன்புசெய்யமகிழ்ந்தகனென்றனவனுவம்
வாசுகொண்டிருசன்மமந்தகனாவிச்சுனத்தினின். ... (சு௯)

நற்றவஞ்செயுமுந்நகளுக்கிருநயனமின்றியசெயதா
யுற்றனன்சிவபுத்திரமொழக்கமுளவுங்கட்குளின்
புற்றுககெனவந்ததாலிழிபொருந்தாமல்வழிபுகதுவான்
குற்றமந்துயர்தக்கண்க்ககருப்புவிக்கொருகசுகையாய். ... (சு௯)

அசையமூலமுதலிட்முதிந்தககத்தினைப்பரிசுத்தமாய்ச்
செய்யவனவையொபாதகத்திரமகினைமினங்கியே
அய்யகாவிரியென்சுவோர்நதிநோன்அமரற்குவடக்கினின்
வையகம்புதறிவிவ்வனமெனமகென்கொண்டதிபொங்கமாய். ... (சு௮)

அட்டசித்திபல்க்கவேதிரமாகியோர்பதிபுண்டதி
னெட்டிமாநிரலுருமுலகின்னயாராய்புனிதஞ்செயு
மட்டிலாதமசுத்துவந்தொருமறலிதடமுண்டவ்வுழை
வட்டமாயிவீர்த்தென்றவ்வான்றடந்தினிசுமுழியே. ... (சு௯)

நசராய்முன்நன்றப்பவளிதைவறியவில்லாடவி
வாசுநவளிகைநவர்பாதம்வணங்கியநியுமனமகிழ்ந்
நசமாதிசெய்தய்விடத்தில்கைநவவாசமுறைத்திடின
முககொண்டவுன்மைத்ததுக்கவாமலரும்விழியினையருவார். ... (சு௮)

என்றமுனியையிதைஞ்சியிருவருமெச்சமோடுமப்பதிதலிற்
சென்னுமறலிதடம்படிந்துஅதிக்குமன்பர்தழைக்கவே
நன்அவரமருணீடுவில்வவனத்தின்மேவியவந்தரோ
பொன்றியாயுவ்வார்க்காலல்வருப்பபாதமிதைஞ்சியே. ... (சு௮)

அதிபுகன்றனைச்சமாதொடங்குகின்அதினத்தின்
மதியின்வைத்துவண்ணியுஞ்சிமாநமங்கணிருப்பகத்
அகிவணக்கமுழுக்கெழுப்பரிசுத்தமாயரனருளினான்
மதலையின்புதவிழிநென்துவாய்நவவாசுமவரனையே. ... (சு௮)

பார்த்தாமகிழ்வுடனின்பவாரிபடிக்ககந்தமனத்தொடுந்
நோத்திரஞ்செய்வனனைதந்தைஅதித்தரன்நனையேத்திமேத்
நோத்திரஞ்செய்வனமுருசிலிருந்தகண்ணிகைதேடியே
சுரத்திரப்படிவதுவசெய்துதனைத்தருமுறைமுறைபாக்கே. ... (சு௮)

சகலபோகமருந்தியக்குழைத்துமுத்தியுமுற்றனர்,
மகிவினங்கெசுதன்மகிழ்ந்திடமலரினைக்கணவித்ததா
லிகல்படைக்குமவரனைவிழியருளிசொன்னவழுத்துவார்
மகிமைபுற்றிடுமேழமாதர்களவந்தவகையுள்விளம்புவாம். ... (106)

என்றருதரைமுனிவர்மாண்பெயிற்றனைத்தருள்வன்னிசெய்
கின்றதென்னவதற்குமேலியுகிளத்தலாமெனக்குதரு
நன்றெனப்புத்தரத்தவள்ளிசுடந்தையங்குதவருசெய்தே
யென்றுமின்புதுவீடுவிலவவனேசரருள்கொண்டெய்தினன். ... (107)

உலகம்பரவும் வில்வவனாந்தனுக்கு, அரியிசொன்னும் அவயர்வர
வுரைத்து விழியருளிசொன்னப்பெயர்வரவை விரித்திரமென்று ருத்
புராணிகர் முனிவர்களுக்கு விளம்புகின்றனர், திருட்டினை நதியருகில்
சக்கிரவரமென்னுநகரில் வசிக்குமந்தனருள், பத்திரிதைந்த சிவசன்ம
னென்னுமேர் மறையவன், சேவையென்னுமனைவியுடன் மகிழ்ந்துசே
ருங்காலக்களித்திறந்தபெண்கள் பலரையும் வளர்த்து அமையும்பருவத்
து, வன்னியர்கட்கு மனம்புரிவித்து, அவரவர்மனைக்கணப்பியபின், ச
ந்திரனில்லா வானம்போதுடைந்தனில்லாத மனையென்று புத்திரனில்
லாமல் வருத்தி, தவந்தானம் தருமம் பலவற்றைச்செய்த நல்வினைவின
ம், முற்செய்ததீவினையினும், நேத்திரமில்லாது, ஓர் புத்திரன் பிறக்கப்
பெற்றோருருவருந்துன்புற்று, பார்ப்புண்ணியப்பயனென்று மன்கலக்க
த்தோடும் மகவைவளர்த்து, முத்தூல்புனைந்து, தொன்னூல் துவர்
வேதமுற்றாட்சிவியாணுந் துல்லவனாகப் பன்னிருவயதில் ந
ணம்புரிக்கன்னினை விசாரித்து, அந்தருளுவிசையாது, ஏனையி
னமென்றிரங்கிய தாயுந்தந்தையு யிப்புத்திரன் விழிபெயும் விதந்தேட
வேண்டுமென்று யாத்திரைசெய்க்கருதி மூவரும் புரம்போர் அபலபுண்
ணிய தீர்த்தகன்கிறப்பிந்து, அங்குள்ள சிவஸ்தலம் பலவற்றைப்பணி
ந்தும், புத்திரன் விழியருமையால், வருந்தியங்கங்கையும்கோது, மகிமை
தங்கிப், நந்திமலையின் பிரகிளிகித்ததம்பிந்து, ஓர்விலவமாரநிலில்
பயதனில் வடநிலிலுறையுந் தட்சணமூர்த்திக்கடவுள்போலும், உண்
மடி, கிட்டைகூடிய நித்தியானந்தயோபிச்சுரனைக்கண்டு மூவரும்பணி
ந்து அன்புகனிந்து நேர் நிறை வோர்முருர்த்தநேரங்கடர் துகண்மலர்
ந்தமுனிவனடிவயமற்றும் பணியக்கண்ட அருள்காரந்த அம்முனிவன்
அன்புமுதிர்ந்த அவர்களை நோக்கி, எங்கிருந் துவந்தீர், இனியேகுதடு
க்கெனவே, அச்சிவசன்மன் ஆதியோடந்தமாக நடந்தவை முத்துமொ
ழிந்து, முயற்சியால் முடியுங்காலம்வர, நின்றிருவடி சார்த்தனம், தே
வரீர் திருபுளியிரங்கி; இப்புத்திரனுக்கு விழியருள் செயல்வேண்டுமெ
ன்றிரக்கவே, அம்முனிவன், முற்செய்தவினைதெரிந்து மொழிகின்றனர்.

கொங்கணதேயத்தில் பாடலிபுரமென்னுநகரில் வசித்தபிரமண
ருளியவின், மதத்தினால், மறைபயிது மறையவரைத்துழிந்து, மனை
விபுத்திரன், இவர்களை விபுத்திரருத்திராக்கமலரியாது, கொற்றியினர்த்த
புண்டரந்தரிக்கச் சொல்லித்தானுத்தரித்து, சிவநிந்தனை அடியவர் நிற்த
னைசெய்து ஊர்த்த புண்டரந்தரித்து வருபவர்க்குணவளித்துச் சிவசின்
னந்தரிப்பவரைக்கண்டால் இடித்த குரலொடு கிட்டின கிட்டினவென்
து கண்டனா மடிக்கொடிய பாதசஞ்செய்ததாலின் மனையில்பெரியவ
ர் (108) அடியவரிவர்கள் மேவாது வருங்காலத்துச்சிப்போதில்
பசிதாகத்தாலவருத்திச் சேவர்கள் குழம் ஸ்னாவமுனிவர் அமுதான்
னும்பொருட்டு தும்மறையவன் மனை செல்குமுனிவரது சிவவேட
ங்கவருத்தவடைத்துப்போகக்கண் முனிவரத்தடி, விப்பிரகிராத
பசியினைப்பில் வந்தவெம்மை மதினா சிவநிந்தனை செய்ததால் நீ, என்
துசனனம் பிறவித்தகன்குப்பிறக்க நடவையெனச் சபித்து மறப்பி
ராமணாமுதசெய்துவிக்கப்புகித்து மூழ்த்துசென்றனர். பிசுச்சாபத்
தை யேற்பாதகப்பிரமணன், இரகசினனமந்தகனா நிறந்து, இ
ச்சனனத்தில், நற்றவருசெய்யுமுங்குக்குப்பிறந்த, தீவந்தகப்புத்திர
ரன், விழிபெயும் விதம்புகல்கின்றன.

தக்கணதிகைக்கோர் கங்கையாது சையையின் துழிந்து உலகத்
தைப்பரிசுத்தஞ்செய்து பாலங்களைப் போகி மகிமைபுகும்பொன்னி
தித்தகன்களை, சகலநித்திய நன்று புகழைப்பெறும் வில்வவன
மொத்தலத்திச்சென்று மகத்து மிகுத்த மறவிர்த்தம்பெயர்வா
ம் வளர்ப்பார் பாதகனிய வில்லாவிவாசனநிருவடிவணங்கிதது
பிந்து கிட்டைகூடிச்சிலநாங்கு நங்குவிராயின், உவ்வு புத்திரனாக்
கு விழித்தருளுவென்ற முனிகளை வணங்கி மூவரும், அப
ன்று யமதீர்த்தமாடி, வில்வவனேசரையுஞ் சர்வரட்சகித்தாயையும்
பணிந்து துதித்துச்சிலகாள் தங்கவே, அத்ததியினும், வணக்கத்தினும்
முய்க்கினும், பரிசுத்தமாய்ச் சிவபிரானநிருவருளால் விழிமலர்ந்த பு
த்திரன் மகிழ்ந்துதுதிக்கவேபெற்றவருந் துதித்துமென்புண்பெ
ற்றபின், கோத்திரங்குணம் நடைபயமுது முதலியவற்றித்திறந்த கல்வி
கைதேடி, அப்புத்திரனுக்கு விதிப்படி வதுவைச்சடங்குசெய்து தே
பமுற்ற, அங்கு முத்தியும் பற்றனாராதலின்க்கடவுளுக்கு விழியருள்
சொன்னப்பெயர் வந்தனா நற்ற ருதமகாவடினை, மாண்புபுரத்தவன்னி
செய்கையென்னவென்றருளிவருத்து, அங்குதவருசெய்த வில்வவனே
சரருளினுந் பேரானந்தக்கிபெற்றனனென்று சொல்லியருளினர்.

விப்பிரஸங்கு நேத்திரமருளியசருக்கம் முத்திற்று,

உலகசருக்கம் கருத்து திருவிருத்தம் 1080.

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

சத்தகன்லிகள்வரவுச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

எனவின்மொதரெழுவோருக்கணியையேனாருதர்மொழிவார்
முனநன்ருதந்திரேதாயுத்திவானிவீர்க்கேருமொழார்
நாயிதினாவினோடுமேழுமடங்குடியவரவா
நனிலேதியங்க்குடில்சூககனசங்கணகரம். (அ)

தடமோகசுபகிமலகுநிறந்தசலர்ண்டர்சங்கியுடும்
படகந்தரங்குடையவையார்பவம்பொலந்தகதிசன்
பெட்கிந்தையுடையதின்கிறந்துகையாய்வியந்துவருகாற்
புடைகொண்டகாமதிநதிக்கிடுதபுனைநாளிகேரம்வருளம். (ஆ)

பனேபின்னாழிந்தாலவ்வாழைனசங்கடாரைதிலக்கு
சினேகொண்டிந்தமந்தானாகோருசெநிசன்பகங்குமுருசுந்
வங்கமகிலவில்வம்வஞ்சிதழபாடலங்கடனவ
நனேகொண்டசாதிகமழ்கொண்டிலுருளினங்கொளோடைவஞ்ரு

குலிஞ்சர்மொழியுஞ்சிறந்துநிறவின்மியக்கவெழிலா
முயருந்தவத்தின்பிகவுந்திரத்தவந்தாலந்தவனமென்
மயல்கொண்டுசென்சுகனிகண்டருந்திமலர்கொய்தணிந்துமதுவன்
*டயமேலிறங்கியமலங்கலங்கவதிபோதகந்தைசெயவே. (அ)

அதுகல்சூழந்தாலனென்னுமதுவன்சென்றாயனன்
கொதலாண்டவங்கியெனவேசென்றகுளிர்ந்தவஞ்செய்காவை
வஞ்சிவந்துமதியாதழிக்கும்வசையானவுங்கொட்டு
விதமானசித்திபலியாதெனச்சபித்தார்தவந்தமெய்த்தார். (ஆ)

அக்காமாதரெழுவோரும்பெயலமந்தபின்னாமலிவாய்த்
திரகாளனத்தனருசெய்யெங்கடிதமாருமட்டித்தி
தச்சாமலேவந்தாலரிட்டசாபந்தவிர்துமுன்போன்
யிச்சாளசித்திபெறுமாறெமக்குவினவாபெனப்புகலவே. (அ)

அவ்வேலைவெதன்மதியுன்னிமாநாளேவோருயின்பமுதவே
வவ்வாதந்தெனல்லாமுனந்தவன்சங்கரன்பொறைநினை
செவ்வாழ்முக்கணியையன்நிலேதுசிலப்பாரினிலையவனே
யெவ்வாதசத்திபெறுமாறுரைக்குமுபதேசகர்த்தனதனல். (அ)

ஒருசிற்திழ்ந்துதென்பாரிலுண்டுவலகெங்குமப்புகிதமாம்
வரையென்சையையதின்திழ்ந்துவழிநின்றபொன்னியெனவே
வருவதெனவழிநின்றதெனவழிநின்றபொன்னியெனவே
ஒருகாமதற்குளமுதாமஞ்சியகலம்படித்தமலி. (அ)

நடமுண்டவனில்வாடவிசாநதமுந்திரம்பொலியுமல்
விசாநதமுண்டவனில்வாடவிசாநதமுந்திரம்பொலியுமல்
வடநிலுந்தகமழிவினோடுதெற்குடிவாயிருக்குமவர்பாற்
நிடமாயபைத்தவரவேண்டிவங்கடிமாமானசித்திரருவார். (ஆ)

என்றுவெதன்புகவடனேழமாநந்தமீனிதாம்தென்றுவிழ்வாய்
நன்றுதருசகலசித்திக்குமொருதாவெனவல்லவில்வந்துதினிற
சென்றியமருண்டத்தினிராடியெல்லாதெதிரத்திடவளர்க்கவல்லாண்
மன்றல்புனைசங்கரரெனும்வில்வராதநிலமலாடிபனிக்சவர்க்கே. (அ)

தென்பாலினுமசகஞ்செழுந்தமுடிசுர்பொத்தகந்தரித்தே
தென்பாலினுமசகஞ்செழுந்தமுடிசுர்பொத்தகந்தரித்தே
மன்சாரிந்தாதுநாசயில்லாதென்புநாமிழக்கனானந்தன்
முன்பாயுதநந்துகண்டடியிலேவஞ்சிதநன்முடியிசைகருங்குறித்தே. (அ)

தேவதேவசசசேகராவன்பின்செழிக்கப்பூந்தருகுளே
காயலாசித்துமுத்திரைவிளங்கியமலர்க்கையாருளங்கடந்தோய்
பாசகரதேனக்கடைநயனலிக்கனமுதமுனன்கொ
பெயலபுகல்குருவினக்குவருவானவாயேழையுத்கைந்நருவே. (அ)

செருவருகையாகவருவுகொண்டிலகுதெக்கனமுதந்தியெயே
நேருவந்துதிலவலகைத்துன்னையெயடையெமங்ககைக்காத்தகை
வாரமொடுமுந்தாலர்சாபத்திலேசெழிவானசித்திமுன்போற்
சேரவுபதேசமுனாருவெழுமாத்முன்கித்திபெறுபுகுண்ருர். (அ)

இவ்வாறுதக்கனமுத்திபுனாத்தின்பெய்கையானதி
மலவர்க்காமாதர்களுடைநருவமொலிவல்கிந்தவனாருட்டேகவே
யெவ்வாமனத்தராயன்புகொண்டவரமுனமுறைந்துயர்க்ககலெக்
தவ்வாறுதந்தியானத்தவம்புகிலெருகண்கையர்க்கின்னமாதோ. (அ)

இருவகர்ப்புராணம்

அன்புமுதிர்ந்த அருந்தவமுனிவர்கட்குச் சூதுபுராணிகள் வில்வவ
வமென்னுதலுக்குச் சத்தகனிகள் வரவுரைக்கின்றனர். திரே
தாபுத்திலோர் ஞான சப்தமாதர்கள் தமதிச்சையால், தந்தம்வாக
னமீதேறி நினைத்தாவிடங்கனிற் சஞ்சரித்த, கோமதித்திக்குகில்: புட்
ள் புலம்பும் பூக்கணிறைந்த பலதருக்கள் பொலிந்து செழிப்புற்ற, உந்
தாலமுனிவரது நந்தனவனத்தை நண்ணி, அகிலுள்ள கணிகளைப்பறித்த
குந்தி, மலர்களைக்கொய்துணர்ந்து, மதுக்களைப்பானஞ் செய்து, அங்குள்
ள தடாகத்தைக்கலக்கச்செய்யுமகந்தையை, உதாரண
அக்கிலியைக்கலக்கென்று கோபித்து நமதுகாவலமதியாதித்தவருங்கி
ட்குப்பலிதமாயெ அஷ்டமார் குமாரும் பலியாமற் செய்துக்கடவதென
பிக்க, அச்சப்தமாதர்கள்மேல் மயங்கித்தலைகுனிந்து, மயங்கி
யுஞ்சென்று, முனிவர் தந்தசாபங்கழிந்து முன்னம்போலச், சித்திக
ள் சித்திக்கும் வகையுக்கலவேண்டுமெனவேண்டலே அபிராமன் யோ
சித்து முன்னுணர்ந்த சங்கரக்க வுளன். உங்களுக்குச் சித்தியை
யாவரிய வல்லவர். அவர் உபதேசத்திந்த, தலால் தென்பாரில், உலக
த்தைப்பரிசுத்திடுசெய்யச் சையயினின்றொழுகும் ஒப்பற்ற பொன்
னரிதிக்கு வடபால், அழகிய விவானமென்னுதலத்தில், பவத்தைப்
பரிசுரிக்கும்கருவாயமதித்தமார், வில்வவனேசரைத்தரிசித்து, அவ
ராலயத்தில், தென்னுகநோக்கி நிழலிருந்து, வேண்டுவார் வேன்
யெகையியவல்ல, தட்சணமுந்தி தன்னிதித்தென்று நினைந்து
யுண்டு பெறுவீரெனவே, அத்தலத்திந்தென்று நினைந்து, சா
வாட்சலியையும் வில்வவனேசரையு நினைத்து, தென்பாற்பொலியுந் தப்
சுணுந்தி சன்னிதித்தென்று நினைவுவனங்கி, முடியசைக்கெய்தி
ப்பி யுனது சீர்த்தியைத்துத்து, அடிமேல் உந்தாலமுனிவர்
சாபமொழிந்து, முன்னம்போலத்தித்திபெற்றய்யும்படியருள்செய
வேண்டுமென்ற அம்மாதர்களுக்கு, அஷ்டசித்தியையுமுபதேசஞ்செய்
தருளிய பின், அம்முந்தியை விட்டுப்பிரிய மனயில்லாமல் அனா
லிதிமுந்திவந்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்த
னர்.

சத்தகனிகளவரவுச்சுருங்கும் முற்றிற்று.

ஆக சுருக்கம் உட்கு திருவருங்கும், உளக.

கி.வ.ம.யம்.

பதினமுன்றுவது

எல்லாம்வளர்க்க வல்லவளென்ற பெயர்வரவுச்

சுருக்கம்.

என்றிருக்கமுதிருவாசிரியருத்தம்.

என்றருதாரமுனிவர்வில்வவனமகிமைபெல்லாமுணர்ந்தோமென்னுண்
டொன்றந் தையாதெனிற்பலரக்குப்பெயருகத் துயரவுமவளர்ப்பா
டு. அப்பெயர்வந்ததென்னென்றுசொல்லவேருதரின்பமோடவகையரை
ப்பார்
மன்றச்செயிலி உனமட்டெலாமுன்கோள்கண்மறுபாட்டில்வதன்
(கே. (க)

உருடயில்லா துறவிவர் உபந்தமும்வந்திரிப்பிரித்தம்புற்
திரனமுதலின்றிப்புக்கணமானிடர்பறவைசேரவுமடிந்துசிலபேர்
புரம்பிடுத்தற்கங்கு சல்கலேனையுரலாம்போந்துவிலவாரணியமே
சரணமென்றரைகடுபுகையகலமா தந்தலங்களைல்லாம்பரவவே. (உ)

அதனதின்வந்தெய்தித்தவர்க்குஞ்சுனங்களைமக்கெல்லாமோ
ரணையுமம்பிகையருட்பார்வுயாளுந் தியக்களாலைகளை
மென்வருவங்கொண்டென்னு தலத்தெல்கையவுமழைபொழியமுன்
(1) போன்
மன்னுநீர்பிரிப்புற்றாரணமாந் தபறவைபசுவர்த்தனையதாலும்வனையால்.

மலைமகட்கெல்லாம்வருங்கு வில்வவனென்னுதலிருகாமமெய்துந்
சுமீதுயர்ந்தவிலல் வில்வவனேசரையுந் தியமகங்கித்தம்
யிலகும்வகையவுமொழிபுயகந்தொலையுமென்புதிக்கதை
நலமொடுபடித்தவரது தினம்மதலைகல்விவமணிந் தந்தாரணியம். (உ)

பெருகமறையோதுபு வாழ்ந்துபின்சிவபதம்பெறுவார்த்தத்தலத்தின்
பாவுசிவபத்தியி குப்பி பக்கசனநீர்பகம்பொனாடைதாலியர்கள்
பரிவுடனளித்ததென யாரியிரமணம்பகர்வத்தெனரிதல்மற்
கொருதலத்தினின்றுவி பிரதகாதுகையுடனன்னபிட்டபலனம் (கி)
பித்தனற

அப்பதினிலொருமுட்டிபுத்தவர்பெறுபலனங்
கொப்பலவதனும்மகிதனிது யர்வில்வக்காவுந்
சப்பணியச்சிவனாகவரவோசு தியுமமக்கு
முப்புறந்ததினியிடுங்குக்காத்திடுமே. (உ)

இத்தலவைபயமுற்றும்மெழுதிப்பூத்தகமாய்
வைத்தர்ச்சனைசெய்தத்தனைமனைன்னிவனங்கும்
பத்திச்சனார்மறையோர்கன்படிக்கும்படியீந்தரற்
சித்தத்தினினைக்கும்பொருள் சேர்ந்தேகிவமடைவார். (௭)

இச்சரிதைபுகழ்மேலையிரின்புறநற்கந்த
மச்சுதமுடைகாதணிபங்குலியங்கட்கமுதன்
மெச்சியவணிதவதானியபுதுமன்புடனருளி
யுச்சிதயநனங்கந்தகமும்பகமிகைவைத்தே. ... (௮)

என்பொருகநல்லஞ்செய்வித்தமுங்கொடுப்பார்க
டுபுதுமெல்லாவகமுமொழிந்துசெய்யபெறுவர்
பெரிபுரிவொடுகுமுச்சந்தமுயிப்புவி
னென்புதுபுரிபொகந்துத்திறைபதமடைகுமார். ... (௯)

அதனுல்கபரடுவென்முனராற்றன்மிகச்செய்த
அதிசெய்துமகிந்தன்பொருகித்திறையவா
முதிராமுதாயிக்கதைமுமுதுங்குபுவார்க
னிசுசத்தியமிசுசத்தியமெனுஞ்சுராமுனிவேர். ... (௧௦)

சந்தனமச்சுதலர்கனிதகைவற்கலையாணு
வந்தனமின்மலியன்புடனர்க்கிகவமகிழ்வாயல்
வந்தனமின்மலியன்புடனர்க்கிகவமகிழ்வாயல்
சந்தனமுயிருத்தவந்தநதாபதஞ்சந்தரர். ... (௧௧)

கவிவிருத்தம்.
* உலகமேத்துமொருமுதலவழியன்
வுலகெலாம்வளர்த்தோம்புவல்வாழியே
புலகினுன்றையோர்களுஞ்சுவரு
வென்றுபலனுயிர்களுடவாழிடு. ... (௧௨)

இவ்விய வில்வவனமென்னுந் தலத்திற் சத்தனினிகள் வரவுளாத்
குதிகாமுனிவனா முனிவர்கள் வணங்க அடிகள் சொல்லிய தலத்
ர்த்த முர்த்திவிசேடமியவுமுன்னந்தனம், உலகின்னமொன்றுண்
டு. அல்லியாதெனின் வவலாய்திறுந்து விவபருமாணுடு விடைபூர்
ந்து அத்தலத்தெழுந்தருளிய தேவிக்கேக்காரணத்தாலெல்லாம்
வரப்பவானானாமயிசைந்ததென்பதென்று முனிவர் கட்டுஞ்சுதமுனி
புகல்கி வளர். முற்காலத்தில் சுவர்க்கங்கள் மாறுபட்டு மறை
யின்றிப் பூமியுறண்டு நதிவாங்குபமுதலிவைவந்தி பயிர் புல் பூண்டு
தாபதம்—முனிவரிருப்பிடம்.

முனைத்தலின்நி,மனுடர் பசுமுதலியவிலங்குகள் பட்சிகளிவைகட்டுனவி
ள்ளிச்சிலமடியசிலனாதேயங்களுக்கூச்செல்ல சிலவிலவாரண்யமே சர
ணென்றடைந்து தவிப்பக்கண்டு இவ்வுலகுக்கோர் தாயாகியவம்பிகை
யானவள் கிருபாநேத்திரத்தானுக்கி, அக்கணமே நீலமேகவுருக்கோ
ண்டு மழையைப்பொழியவே, முன்னம்போல் நீர் பயிர் புல்பூண்டு மனு
டர் விலங்குகள். பட்சிகள் வர்த்தித்த மகிழ்ந்து செழிப்பாயினதாலு
மைவட்கொல்லாம் வளர்க்கவல்லவெனப்பெயரெய்தியதென்று சொ
ல்லி அல்லவனாதேமுந்தருளிய முர்த்தி தீர்த்தமுதலிய வரலாற்
கிறப்பவம் நீங்கப் பொழிப்பாக வியம்பிய கைதையைப் பத்தியாகப்
படித்தவர் கேட்டவர், புத்திரரையுச் சல்விநவரத்தினந்தனந்தானியங்
களும் பெருபூமியில் வாழ்ந்து சிவபதம் பெறுவார்கள். அத்தலத்
தில் தெய்விகுந்த புகாருக்கமுதுமலம் வஸ்திரம் பொன்தானியமளி
ப்பவர்பயனை, அரிபிரமனுஞ் சொல்வதற்கெளிதல்ல, வேறுதலத்தி
ல் தூது பிரமணுக்குதுசுவைப்போசனஞ்செய்வித்தபலன் அத்தல
த்தோர் முட்டியளிப்பினால் லணக்கிடாகாது. ஆதலால் அத்தலதீர்த்தமு
ர்த்தி சத்திக்கொப்பாக கெப்புவனத்தினுமில்லை. இத்தலம்கத்துவத்தை
யெழுதியபுத்தகத்தைப் புகிப்பவர் படிக்கக்கொடுப்பவர் படிப்போர்க்
குச்சந்தனந்தாம்பூலமச்சுதம் வஸ்திரங்காதணிமோதிரமளித்துச் சிவி
கையினெற்றி நகர் வஸ்துபுரிவித்துச்சமாதாதனஞ்செய்விப்பவர், பூமியி
ல் துன்பயின்றி அகம்பெறவாழ்ந்து நிஷ்டபோகங்களுபவித்துப்பின்
பட்சிவபெருமான் நிருவடி நிழலிற் சார்ந்திருப்பது சத்தியமென்ற குத
புராணகரை அருந்தவர் மகிழ்ந்து அருச்சுனை முதலியவுபசாரங்கள்
செய்துபணிந்து அதுக்கவும், அச்சுதபுராணிகர் மகிழ்ந்தமுனிவர்களை
வாழ்த்தித்தமோதிரமஞ்சார்ந்தனர்.

எல்லாமவளர்க்கவல்லவென்றபெயர்வரவுச்சருக்கம்.

முதுநிற்று 1149/16

ஆக சருக்கம் கருக்கு திருவிருத்தம் ௧௮௯.
திருவைகாவூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

1149